

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 370 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 12 ΜΑΡΤΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

κτακτο στρατοδικειο No 5

Χρ. Τσιγαρίδας: Ο ΕΛΑ δεν παρήγαγε ρουφιάνους

Αναθυτικό ρεπορτάζ από τη δίκη

Η ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ

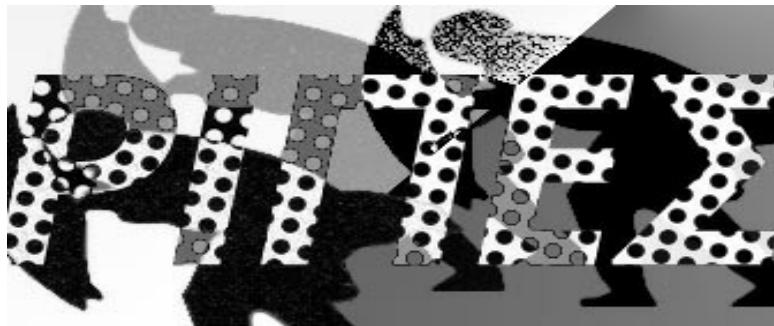
Το πολιτικό και συνδικαλιστικό σύστημα στηρίζει την επέλαση ενάντια στα πιο στοιχειώδη δικαιώματα των εργαζόμενων και των νέων

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

12/3/1881: Γέννηση Κεμάλ Ατατούρκ (Θεοφάνεια) 12/3/1888: Γέννηση Vaslav Nijinsky 12/3/1922: Γέννηση Jack Kerouac 12/3/1955: Θάνατος Charlie Parker 12/3/1945: Θάνατος Άννας Φρανκ στο Μπέλσεν (14 χρ) 12/3/1947: Δόγμα Τρούμαν (κατά του κομμουνισμού) - βοήθεια 250 εκατομμυρίων δολαρίων στην Ελλάδα 12/3/1924: Κυβέρνηση Αλέξανδρου Παπαναστασίου 12/3/1971: Ο Μίκ Τζάγκερ παντρεύεται την Μπιάνκα Μορένα ντε Μασίας 12/3/1969: Γάμος Πολ Μακάρτνεϋ με την Λίντα Λουίζ Ισταμν στο Λονδίνο - αυτοκτονία τεσσάρων γυναικών γι' αυτό το λόγο! 12/3/1857: Πρεμιέρα της όπερας «Simon Boccanegra» του Verdi 13/3/1980: Αρχή ένοπλου αγώνα του PKK 13/3/1989: Ο Α. Παπανδρέου διαγράφει από το ΠΑΣΟΚ τους Τρίτη-Μαγκάκη-Κακλαμανάκη 13/3/1991: Η 17Ν εκτελεί τον αμερικανό λοχί Stewart 13/3/1959: Τέλος ένοπλου αγώνα της ΕΟΚΑ με διαταργή του Γεώργιου Γρίβα 13/3/1935: Πρώτες εξετάσεις για απόκτηση άδειας οδήγησης (Αγγλία) 13/3/1967: Η Ιντιρά Γκάντι ορκίζεται πρωθυπουργός της Ινδίας 13/3/1930: Ανακάλυψη πλανητή Πλούτωνα 13/3/1781: Ανακάλυψη πλανητή Ουρανού (Γ. Χέρσελ) 14/3: Παγκόσμια ημέρα για τα δικαιώματα των καταναλωτών 14/3/1489: Η Αικατερίνη Κορνάρο, τελευταία της δυναστείας των Λουζινιάν, πωλεί την Κύπρο στην Βενετία 14/3/1883: Θάνατος Καρλ Μαρξ 14/3/1917: Πρώτη κοινή συνεδρίαση των σοβιετών 14/3/1938: Εκτέλεση του Νικολάι Μπουχάριν 14/3/1990: Ο Μιχαήλ Γκορμπατσόφ εκλέγεται πρόεδρος της ΕΣΣΔ 14/3/1992: Η Πράσδα αναστέλλει την έκδοσή της 14/3/1918: Πρώτο τρένο από Θεσ/νίκη για Αθήνα 14/3/1879: Γέννηση Α. Αϊνστάν 14/3/1952: Γέννηση David Byrne (Talking Heads) 15/3: Πρωτοχρονιά Ρωμαίων - Παγκόσμια ημέρα κατά της αστυνομικής βίας 15/3/44: Δαλοφονία Ιούλιου Καΐσαρα (Βρούτος) 15/3/1848: Ουγγρική επανάσταση 15/3/1884: Γέννηση Αγγελού Σικελιούνος 15/3/1944: Καθιέρωση εθνικού ύμνου Ρωσίας (σε μουσική του Αλεξάντερ Αλεξαντρόφ) 15/3/1975: Θάνατος Αριστοτέλη Ωνάση 16/3/37: Θάνατος Τιβέριου 16/3/1978: Απαγωγή Αλντο Μόρο (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 16/3/1968: Σφραγή 567 αμάχων από αμερικάνους στο Μάι Λάι (Βιετνάμ) 16/3/1953: Κατοδίκη Μακρυγιάννη σε θάνατο 17/3/1988: Αυτοκτονία Νικόλα Αστιου 17/3/1972: Ο Ενρίκο Μπερλίνγκουερ εκλέγεται γενικός γραμματέας του ΚΚ Ιταλίας 17/3/1932: Πρώτη παράσταση Εθνικού Θεάτρου 18/3/1871: Ανακήρυξη Παρισινής Κομμούνας 18/3/1936: Θάνατος Ελευθέριου Βενιζέλου (Παρίσι) 18/3/1996: Θάνατος Οδυσσέα Ελύτη 18/3/1965: Το διαστημόπλοιο Βόσκηχοντ εκτοξεύεται στο διάστημα 18/3/1922: Εξαετής φυλάκιση στον Μοχάτη Γκάντι για πολιτική ανυπακοή κατά των Αγγλών 18/3/1962: Κήρυξη «ανένδοτου αγώνα» από τον Γεώργιο Παπανδρέου σε ομιλία του στο Ηράκλειο.

● Ομοιος στον όμοιο κι η κοπριά στα λάχανα ●●● Ο απερχόμενος Κωστής συναντήθηκε σε δερμό κλίμα με τον παραμένοντα Χριστόδουλο ●●● Και εξέφρασε (ο Κωστής) την ευχή, η κρίση να μη σκιάσει το πρόσωπο του αρχιεπισκόπου ●●● Προφανώς ο Κωστής ούτε είδε, ούτε άκουσε τίποτα ●●● Τα ακροδεξιά γυαλιά δεν επιτρέπουν ούτε να δεις, ούτε ν' ακούσεις, ούτε να μυρίσεις ●●● Οταν προκειται για εξίσου ακροδεξιός, φυσικά ●●● Μωρέ καλά το είχε πει ο μακαρίτης ο Αθέρωφ, όταν ο Κωστής έφτιαξε τη «Δημοκρατική Ανανέωση» και το 'παιζε φιλελεύθερος ●●● «Αυτός, ρε παιδιά, είναι πιο δεξιός από εμένα» ●●● Ομως, το πόστο του παρελασιάρχη του κράτους είναι πολύ καλό πλυντήριο για τα ακροδεξιά αμαρτήματα ●●● Και το πόστο της αρχιεπισκοπής επίσης ●●● Θυμάστε πόσο μακρομέρευσε ο εκλεκτός της Τί-

κας; ●●● Άλλα ο Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης είχε άλλες φιλοδοξίες ●●● Ήδελε να το παιξει αγιατολάχ ή πάπας ή έστω Μακάριος ●●● Και κει την πάτησε ●●● Για να δούμε, θα σώσει τώρα την παρτίδα; ●●● Μέχρι στιγμής τα καταφέρνει ●●● Γι' αυτό έβαλε το χεράκι του και ο απερχόμενος Κωστής, λίγο πριν την τιμητική αποστρατεία του ●●● Επανήλθε στο μαντρί ο Λαλιώπης ●●● Ουχί ως Κιγκινάτος, αλλά νέτα-σκέτα ως απολωλός πρόβατο ●●● Κάτι σε Σου-

φλιά του ΠΑΣΟΚ μας φέρνει ●●● Ετσι δεν είχε γυρίσει και ο Σουφλιάς στο νεοδημοκρατικό μαντρί; ●●● Σε κάποιο συνέδριο, εν χορδαίς και οργάνοις ●●● Το φχαριστήθηκαν πάντως το χειροκρότημα τα Πασόκια ●●● Ούτε σε γήπεδο να 'ταν ●●● Αν είχαν μπαλονάκια, σημαιούλες και καπελάκια θα 'ταν σαν τα αμερικανάκια στο συνέδριο του Δημοκρατικού Κόμματος ●●● Δεν πειράζει, στο άλλο συνέδριο ●●● Τόσες αλλαγές μαζί θα τους έπεφταν κομματάκι βαριές ●●● Εμείς προτείνουμε και τη

◆ Οι αλητήριοι (μόνο αυτός ο χαρακτηρισμός τους ταιριάζει) του ΕΦΕΤ επιμένουν να παραπλανούν τον ελληνικό λαό, ανακοινώνοντας ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος από την κατανάλωση διάφορων σαλτσών και άλλων έτοιμων σκευασμάτων, τα οποία επί σειρά ετών πουλιούνται και στη χώρα μας, περιλαμβάνοντας στη σύνθεσή τους την καρκινογόνο χρωστική ουσία Sudan 1. Τους ρωτάμε, λοιπόν, και πάλι. Δρουν ή όχι σωρευτικά οι καρκινογόνοι παράγοντες στον ανθρώπινο οργανισμό; Αν δεν υπάρχει λογότος ανησυχίας, τότε γιατί αποσύρθηκαν οι παρτίδες σε όλη την Ευρώπη; Βάσει ποιας επιστημονικής ανάλυσης διαβεβαιώνουν ότι δεν υπάρχει κίνδυνος; Εξακολουθών ακόμη να επιμένουν ότι το σύστημα του αυτοελέγχου

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

- Ο Σ.Γ. 20 ευρώ
- Ο Π.Τ. 20 ευρώ

των επιχειρήσεων είναι αποτελεσματικό για την προστασία της δημόσιας υγείας; Τότε πώς εξηγούν ότι η καρκινογόνος ουσία στις συγκεκριμένες σάλτσες, που παράγονται στην Αγγλία και την Ισπανία, ανιχνεύτηκε σε εργαστήριο στην Ιταλία; Εχει ποτέ έλληνικό εργαστήριο ανιχνεύσει πρωτογενώς την ύπορξη βλαστικών παραγόντων σε οποιοδήποτε τρόφιμο, νωπό ή επεξεργασμένο;

◆ «Αρχιεπίσκοπο Αθηνών, πάσης Ελλάδος, Σοδόμων και Γούμρων» (!) οποκαλεί η «Ζιντότισε Τσάιτουνγκ» τον Χριστόδουλο. Καλοοoo!

◆ Πανό μπροστά στις πόρτες των δισκοπωλείων «Με-

τρόπολις» στην Πανεπιστημίου όνοιξαν δεκάδες εργαζόμενοι στο εμπόριο, μετά τις 6 του περασμένου Σαββάτου. Ταυτόχρονα, φωνάξαν συνθήματα και ενημέρωσαν τον κόσμο ότι τα συγκεκριμένα καταστήματα παρανομούν και παραβιάζουν το ωράριο λειτουργίας και τα δικαιώματα των εργαζόμενων, μένονται ανοιχτά και μετά τις 6 το βράδυ του Σαββάτου (όσοι έχουμε τη συνήθεια να κατεβαίνουμε στο κέντρο τα Σαββατόβραδα βλέπουμε τα δισκόδικα ανοιχτά καμιά φορά και στις 9 το βράδυ). «Είμαστε εργάτες, δεν είμαστε πελάτες, και στ' αφεντικά δεν κάνουμε τις πλάτες» ήταν ένα από τα κε-

ντρικά συνθήματα των διαδηλωτών. Είχαν δε και ένα αίτημα για όλους εμάς που δεν εργαζόμαστε στο εμπόριο: «Να μην φωνίζει κανείς, από κανένα κατάστημα μετά τις 8 το βράδυ και τις 6 το Σάββατο». Συμφωνούμε και επαυξάνουμε. Είναι η ελάχιστη εκδήλωση αλληλεγγύης

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Υπέρτατο αγαθό όλων η Δημοκρατία. Ξεκινώντας από το συγκεκριμένο θέστρατο μπορούμε να κατανοήσουμε όλη την εξελικτική πορεία του ανθρώπινου ειδους... Ο μακρός αυτός πρόλογος έρχεται να ξαναθυμίσει κάτι το οποίο είναι προφανές άρα κινδυνεύει να θεωρηθεί γραφικό. Η Δημοκρατία είναι ένα εξαιρετικά ευαίσθητο λουλούδι που μπορεί να μαραζώσει με τον φθόνο των πολλών.

Πέτρος Τατούλης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

ριορίσει την έκταση της διαφροράς ενώ ενταφίασε οριστικά το έγκλημα του Χρηματιστρίου.

Χώρα Ο Αρχιεπίσκοπος κινείται στη σωστή κατεύθυνση στο θέμα της αυτοκάθαρσης.

Κ. Καραμανλής

Η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος, με επίκεφαλή την Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο, έχει κάμει επισήμως την διάγνωση της ασθενείας. Είμεθα όλοι ασθενείς. Και οι Ιεράρχοι και οι λοιποί

ιερός Κλήρος, οι εξ ορισμού δηλαδή ιατροί, και ο πιστός λαός. Άλλος σε ένα βαθμό και άλλος σε άλλον.

Εγκύλιος Ιεράς Συνόδου

Απ' τον Κάρολο Μαρξ στην Γάινα Αγγελοπόλου. Από κίνημα μαζών, σε χαλαρή συνομοσπονδία παραγόντων μη κυβερνητικών οργανώσεων και διάφορων αναξιοπαθούντων μεταναστών. Εδώ ακριβώς κατέληξε το ΠΑΣΟΚ μετά από μία ιστορική διαδρομή που σημάδεψε την πολιτική ιστορία του τόπου. Πρόγματι, ο Γιώργος Παπανδρέου τα

ομιλία του, στην έναρξη του έβδομου Συνεδρίου, αλλά και τις προθέσεις του όσον αφορά το ιδεολογικό περίγραμμα και τη νέα δομή του Κινήματος.</

■ Μούγκα

Εγραψε το «Παρόν» την προηγούμενη Κυριακή, ότι ο περιβόλιτος Αλέξ Ράντος, δεξί χέρι του Γ. Παπανδρέου στο υπουργείο Εξωτερικών και άνθρωπος ειδικών αποστολών (αυτόν πρέπει να είχε κατά νου ο Πάγκαλος, όταν μιλούσε για συμβούλους του πρώην ΥΠΕΞ που δεν ξέρουν λέξη ελληνικά) έδωσε 800 εκατ. δραχμές σε δημοσιογράφο για την... αποναρκοθέτηση του Λιβάνου, ανάλογο ποσό σε άλλους «ειδικούς» για την αποναρκοθέτηση του Κοσοβού και 545 εκατ. δραχμές για την... αναδάσωση του Αμαζονίου.

Πώς αντιμετωπίστηκε το δημοσίευμα από τον Γιωργάκη και το ΠΑΣΟΚ; Μούγκα στη στρούγκα. Και το ΥΠΕΞ υπό τη ΝΔ; Επίσης μούγκα στη στρούγκα. Μάλλον σε τούχο θα χτυπήσουμε αν ζητήσουμε να δοθούν στη δημοσιότητα οι λίστες με τις χρηματοδοτήσεις των ΜΚΟ. Γιατί ξέρουμε πολύ καλά, ότι πώς από τη δραστηρότητα κάποιων απ' αυτές τις ΜΚΟ κρύβονται πρακτοριλίκια και... εθνικά συμφέροντα. Γ' αυτό, άλλωστε, τα κονδύλια του ΥΠΕΞ είναι μυστικά.

Έχει όρια η ξεφτήλα; Για τον Γιωργάκη και τους προσωπικούς του «ίματζ μέικερ» φαίνεται πως όχι. Εποι, τον έντυσαν με... εργατικά ρούχα και τον έστειλαν να συμμετάσχει στον καθαρισμό του κλειστού γηπέδου που έγινε το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. Είχαν ειδοποιηθεί, φυσικά, κανάλια, δημοσιογράφοι και φωτορεπόρτερ, για να τον απαθανατίσουν πότε με σκούπα και πότε με μάττα (ουδεμία σχέση με την πρωτικότητά του). Είπε και διάφορα για τα... εργατικά επιτηγέλματα που έχει κάνει στα νιάτα του το... φτωχόπαιδο. Το σύστημα αμερικανοποίησης του ΠΑΣΟΚ προχωράει κανονικά, αλλά κόσμος δεν τοποθέτησε ακόμα,

Είναι ολοφάνερο ότι κράτος Εκατοντάρια ήταν εκκλησιαστική κρίση. Κάποιοι απόνερα έχουν μείνει αικόμα, αλλά με... αγρυπνία και προσευχή θα μαζευτούν και αυτά. Εδώ ο Χριστόδουλος έφτασε στο σημείο να βγάλει τις κάμερες έξω από την εκκλησία που λειτούργησε την προηγούμενη Κυριακή, όταν επί σειρά ετών οι κάμερες καλούνταν με έγγραφο της αρχιεπισκοπής και το κήρυγμά του μεταδιδόταν σε εθνικό δίκτυο. Οσο για το μέγα ζήτημα του διαχωρισμού της Εκκλησίας από το κράτος, αυτό πια δεν το συζητά κανένας. Το μόνο που συζητείται είναι η «κάθαρση» και μάλιστα η ποιότητα της «αυτοκάθαρσης» την οποία έχει αναλάβει το δεσποταριάτο.

Παρ' όλ' αυτά, ορισμένα στοιχεία που εξακολουθούν να βλέπουν το φως της δημοσιότητας, αποκαλύπτουν νέες πτυχές κυρίως για τη συνεργασία κράτους-Εκκλησίας στην υπόθεση της εκλογής πατριάρχη στα Ιεροσόλυμα. Είναι μια πτυχή την οποία όλοι προσπαθούν να κουκουλώσουν. Είναι χαρακτηριστικό το ότι κανείς δεν δοκίμασε να ερευνήσει σε μεγαλύτερο βάθος μετά τη μπητή που μπροστά στις κάμερες πέταξε ο Ειρηναίος προς τον υφυπουργό Εξωτερικών

Σκανδαλάκη: «Αυτό το μπαλάκι (σ. δηλαδή τους Βαβύλη, Τριανταφυλλάκη και σία) εσείς μας το στείλατε εδώ». Πρόκειται για δήλωση-βόμβα, γιατί ο Ειρηναίος απηγόρωνε τη φράση του σε εκπρόσωπο του κράτους και όχι σε εκπρόσωπο του Χριστόδουλου.

Ο γηέτης της Χρυσοπηγής και ισχυρός άνδρας της Ιεράς Συνόδου, πλέον, Καλλίνικος βγήκε με το γνωστό του ύφος στην κρατική τηλεόραση και αποκάλυψε ότι ο κουμπουριόφρος αρχιμανδρίτης Νικόδημος Φαρμάκης διέθετε διπλωματικό διαβατήριο, το οποίο του είχε χορηγήσει το υπουργείο Εξωτερικών. Αναφέρεται ακόμη σε συνάντηση του με τον Χριστόδουλο, ο οποίος του είπε ότι ο Πολαιοιτίνος επιχειρηματίας Τζορτζ Χάλακ, φίλος του Αραφάτ και του Α. Παπανδρέου, είχε δώσει στον Ειρηναίο βιντεοκασέτα με τις «δραστηριότητες» του μητροπολίτη Βόστρων Τιμόθεου, καθώς και σε συνάντηση του με τον Ειρηναίο, που του είπε ότι είναι στόχος συνωμοσίας των μητροπολιτών Τιμόθεου και Κορνήλιου και της ελληνικής κυβέρνησης, μέσω του προέδουν της Ελλάδας στην Ιερουσαλήμ, που θα εφοδιάσουν τις ισταγινές αρχές με στοιχεία που θα τον χαρακτηρίζουν φιλοπαλαιστίνο. Παρουσία του Χριστόδουλου ο Ειρηναίος του έδωσε ένα μέμορι στικ με «όλα τα

Η «Απογευματινή της Κυριακής» παρουσίασε επιστολή του Βαβύλη στη μεγάλης κυκλοφορίας ιστοριλή εφημερίδα «Γεντιότ Αχρονότ», στην οποία ο Βαβύλης αναφέρει ότι πήγε στην Ιερουσαλήμ για να βοηθήσει τον Ειρηναίο στην προεκλογική του εκστρατεία, με την προσωπική παρέμβαση του Χριστόδουλου. Ενάμιση χρόνο πριν απ' αυτό είχε συναντηθεί με τον Ειρηναίο «μέσω κοινού φίλου που εργαζόταν ως προσωπικός γραμματέας στο ιδιαίτερο γραφείο του υπουργείο Εξωτερικών». Αναφέρεται ακόμη σε συνάντηση του με τον Χριστόδουλο, ο οποίος του είπε ότι ο Πολαιοιτίνος επιχειρηματίας Τζορτζ Χάλακ, φίλος του Αραφάτ και του Α. Παπανδρέου, είχε δώσει στον Ειρηναίο βιντεοκασέτα με τις «δραστηριότητες» του μητροπολίτη Βόστρων Τιμόθεου και για τον ίδιο τον Φαρμάκη. Ταυτόχρονα, δήλωσε ότι ο ίδιος τον υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Αναφέρεται ακόμα το δημοσίευμα στον περιώνυμο πλέον πρώην σύμβουλο του ΥΠΕΞ Γ. Παπανδρέου, Αλέξ Ράντος, και στις χρηματοδοτήσεις απ' αυτών διάφορων ΜΚΟ, για δε το διπλωματικό διαβατήριο του Βαβύλη σημειώνει: «Δεν είμαστε τόσο αφελείς, ώστε να πιστεύουμε ότι η έκδοσή του έχει κατα-

σκληρά αποδεικτικά στοιχεία για τη σεξουαλική ανθηκότητα του Τιμόθεου». Αναφέρει

ακόμα ο Βαβύλης πως ο αρχιμανδρίτης Φαρμάκης είχε πάει στο Ισραήλ με ελληνικό διπλωματικό διαβατήριο (προσέξτε την ταύτιση με τον Καλλίνικο και θυμηθείτε τη διάψευση που έχει κάνει το υπουργείο Εξωτερικών), συνοδευόμενος από Έλληνα δημοσιογράφο και τον αξιωματικό της ΕΛΑΣ Ηλία Γιαννουλά. Τέλος, αναφέρει πως κάποιος Ρουμάνος επιχειρηματίας κανόνισε συνάντηση του Ειρηναίου με υπουργούς του Ισραήλ.

Το «Παρόν» αναφέρει ότι τα νταλαβέρια του Βαβύλη με το υπουργείο Δημόσιας Τάξης άρχισαν επί υπουργίας Βαλυράκη και τον Φαρμάκη. Ουτός τον προσέτικο και πρακτικό του λεγόμενου υπόκομπου, ο οποίος μάλλον μοιάζει με αθώα παδίσκη συγκρινόμενος με τον καλό κόσμο των δεσποτάδων και των πολιτικών.

ΥΓ: Ο Καλλίνικος δήλωσε

αυτά που δήλωσε για το διπλωματικό διαβατήριο και το

όπιο του Φαρμάκη. Ταυτόχρονα,

δήλωσε ότι ο ίδιος τον

τιμώρησε με εγκλεισμό στο

μοναστήρι, για να μετανιώσει

με νηστεία και προσευχή! Το

επίσημο κράτος, γιατί δεν ευαισθητοποιήθηκε να...

απεγκλωβίσει τον Φαρμάκη από

τον ιεραποτέριο εγκλεισμό και να

τον ανακρίνει για δύσα του καταφατυρούνται; Το ερώτημα,

όπως καταλαβαίνετε, έχει

καθαρά ρητορική σημασία και

απάντηση ευνόητη.

■ Νεκρός 65χρονος οικοδόμος

Μεγαλώνει η λίστα των δολοφονημένων

νει ούτε για τα στοιχειώδη.

Η φωτογραφία είναι οιδιάφευστος μάρτυρας της εγκληματικής αδιαφορίας των εργολάβων για τη ζωή

των εργατών. Εξι μπετόβεργες και ένα κομμάτι φελιζόλ κάλυπταν την τρύπα του φρεάτιου. Μία στιγμιαία απροσεξία (ή μήπως άγνοια για το τι υπήρχε κάτω από το φελιζόλ) ήταν αρκετή για να βρεθεί ο γερο-οικοδόμος στο κενό και να διαλυθεί κυριολεκτικά στο υπόγειο, διασχίζοντας μια απόσταση 21 μέτρων. Πλόσθια κάστιζε άρογε μια περίφραξη του χώρου του φρεάτιου; Μερικές σκαλωσίες και μια-δυο ώρες δουλειά για να στηθούν. Ομως, και τα εργαλεία και ο χρόνος είναι χρήμα για τους κατασκευαστές. Ο εργάτης πρέπει να φυλαχτεί μόνος του. Άλλως, τον περιμένει ο θάνατος.

Ο 65χρονος οικοδόμος Τάσος Χουλιάρας είχε την τύχη των τριών νεκρών οικοδόμων στην Αλεξανδρούπολη, του ενός νεκρού σε οικοδομή στο Νέο Ηράκλειο και του ενός επίσης νεκρού στο Μενίδι. Α φησε την τελευταία του πνοή σ' ένα γιαπί στα Κάτω Πατήσια, την περασμένη Δευτέρα. Στα 65 του χρόνια ήταν αναγκασμένος να εργάζεται ακόμα, γιατί η σύνταξη δεν φτά-

■ Προσχεδιασμένη δολοφονία

«Ημασταν στο δρόμο για το αεροδρόμιο και σκεπτήκαμε ότι ήμασταν τελικά ασφαλείς επειδή η περιοχή που βρισκόμασταν ήταν υπό τον έλεγχο των ΗΠΑ. Σκεφτήκαμε επομένως ότι διαφύγαμε απ' την επικίνδυνη περιοχή και εισήλθαμε σε μια πιο φιλική περιοχή, παρά το ότι ήμουν ακόμα νευρική επειδή οι απαγωγείς μου με είχαν προειδοποίησε να προσέχω επειδή ήταν οι Αμερικανοί που δεν θέλανε να απελευθερωθώ και να γυρίσω στην Ιταλία ζωντανή. Το είχα θεωρήσει απλά σα μια τελευταία απειλή απ' τους απαγωγείς μου και δεν την πήρα πραγματικά στα σοβαρά. Ομως τότε ξαφνικά βρεθήκαμε κάτω από σφραρά πυρά, κάτι τρομακτικό, χωρίς οποιαδήποτε προειδοποίηση και αντιληφθήκαμε ότι παραδίπλα ήταν ένα αμερικανικό τανκ που πυροβολούσε εναντίον μας» (Τζουλιάνα Σκρένα, σε συνέντευξη της στο Σκάι Ιταλία).

Η ιστορία είναι πραγματικά απίστευτη. Η Ιταλία δημοσιογράφος του «Μανιφέστο», που είχε απαγχθεί από ιρακινούς αντάρτες, γλίτωσε από τους απαγωγείς και επιχειρήθηκε να δολοφονηθεί από τους «συμμάχους». Ευτυχώς γι' αυτήν που γλίτωσε, όχι όμως και για τον Ιταλό μυστικό πράκτορα, που ήταν ο επικεφαλής διαπραγματευτής με τους αντάρτες και σκοτώθηκε απ' τα αμερικανικά πυρά (για 400 σφαίρες μίλησαν οι Ιταλοί)! Οι Αμερικανοί μίλησαν για «απύχημα». Ποιος όμως να τους πιστέψει όταν η ίδια η Σκρένα τους διαψεύδει υποστηρίζοντας ότι είχαν ενημερωθεί ότι θα περάσει η αυτοκινητοπομπή, ενώ δεν τους έκαναν ούτε ένα σινιάλο να σταματήσουν. Δεν πρόλαβαν άρογε να ειδοποιηθούν οι στρατιώτες ή μήπως η Ιταλική ταχύτητα των... 40 χιλιομέτρων την ώρα τους ανάγκασε να δράσουν γρήγορα;

Αστεία πράγματα. Η δολοφονία ήταν προσχεδιασμένη κι ο στόχος προφανής. Δε διαπραγματεύμαστε με «τρομοκράτες». Οποιος τολμά (και μάλιστα να τους δώσει λίτρα) θα έχει την τύχη της Σκρένα και του Ιταλού πράκτορα. Αδιαφόρησαν ακόμα και για τη λαϊκή κατακραυγή στην ίδια την Ιταλία. Εφόσον η ιταλική κυβέρνηση δεν πρόκειται να τους βάλει προβλήματα, σκαστλά τους. Μ' αυτόν όμως τον τρόπο διογκώνουν τη λαϊκή αγανάκτηση που μπορεί για την ώρα να είναι βουβή στις δυτικές χώρες, αυτό δε σημαίνει ότι θα είναι έτσι δια παντός. Ιδιαίτερα όταν συμπεριφέρονται στους «συμμάχους» τους όπως οι Γερμανοί στο Β' παγκόσμιο πόλεμο.

■ Νεπάλ

Λεηλασίες και σφαγές αμάχων

Επιδρομές συμμοριών οπλισμένων με λοστούς, τσεκούρια και παραφίνη που με τις πλάτες του στρατού πυρπολούν χωριά, λεγλατούν, κάνουν απαγωγές και δολοφονούν άμαχους καταγγέλλεται ότι χρησιμοποιεί η βασιλική χούντα του Νεπάλ στον πόλεμο εναντίον των μαοΐκών ανταρτών. Συγκεκριμένα, 700 περίπου σπίτια πυρπολήθηκαν και 30 άνθρωποι δολοφονήθηκαν, με την υπόνοια ότι ήταν δήθεν μαοϊκοί αντάρτες, στην περιφέρεια Κατμαντού στο νότιο Νεπάλ. Μόνο σε μια μέρα, στις 20 του Φλεβάρη, στο χωριό Χαλανγκάρ πυρπολήθηκαν 305 σπίτια, ξυλοκοπήθηκε μέχρι θανάτου ένας νεαρός άντρας και

τραυματίστηκαν 9 άνθρωποι. Από τότε οι άνθρωποι αυτοί ζουν άστεγοι στην ύπαιθρο και επιβιώνουν με λίγο ρύζι που τους προσφέρουν οι γειτονες. Στις 21 του Φλεβάρη οι υπουργοί Δικαιοσύνης, Εργασίας και Παιδείας επισκέφτηκαν με ελικόπτερο την περιοχή και επιδοκίμασαν τις συμμορίες για το «γενναίο έργο» τους.

Στόχος των επιδρομών αυτών είναι υποτίθεται οι μαοϊκοί αντάρτες, στην πραγματικότητα όμως στόχος είναι ο εκφρισμός και η τρομοκράτηση της φτωχολογίας του χωριού και της πόλης, ανάμεσα στην οποία βρίσκει όλο και μεγαλύτερη απήχηση το

Φωτογραφίες με αφιέρωση

Οι φωτογραφίες που αναδημοσιεύουμε είναι ορισμένες από τις πολλές που πρωτοδημοσιεύτηκαν από τον Αραβια δημοσιογράφο Νταρ Τζαμάλ στο διαδίκτυο και προέρχονται από τη Φαλούτζα. Στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» σας ενημερώσαμε για τη συνέντευξη τύπου που έδωσε ο εκπρόσωπος του ιρακινού υπουργείου Υγείας, που εξουσιοδοτήθηκε απ' τη μεταβοτική «κυβέρνηση» να εξετάσει τις υγειονομικές συνθήκες στη Φαλούτζα μετά το τέλος της αμερικανικής εισβολής και παραδέχτηκε μπροστά σε πλειάρδα δημοσιογράφων – ακόμα και δυτικών – το έγκλημα που διαπράχτηκε στη Φαλούτζα. Οι Αμερικανοί σε μια έκρηξη κυνισμού παραδέχτηκαν ότι στη Φαλούτζα χρησιμοποιήθηκαν Νοπάλμ και άλλες παρόμοιες βόμβες που τις θεωρούν όμως αποδεκτές μια και δεν έχουν επικυρώσει τη συμφωνία για την απαγόρευσή τους που πάρθηκε το 1980. Προφανώς και δεν έχουν καμία σχέση με τα... όπλα μαζικής καταστροφής του Σαντάρ!

■ Ταστενία

Τα χαμόγελα θα παγώσουν σύντομα

Με δηλώσεις ικανοποίησης και πλατιά χαμόγελα έγινε δεκτός από το Κρεμλίνο ο θάνατος του τσετσένου αυτονομιστή ηγέτη Ασλάν Μασκάντοφ κατά τη διάρκεια επιχείρησης του ρώσικου στρατού για τη σύλληψή του σε κρησφύγετο στο χωριό Τολστού Γιουρτ της Τσετσενίας στις 8 του Μάρτη. Και δικαιολογημένα, γιατί ο Ασλάν Μασκάντοφ δεν ήταν μόνο ο υπ' αριθμόν δύο καταζητούμενος Τσετσένος (ο άλλος είναι ο Σαμίλ Μπασάγιεφ), Ήταν και ένα σύμβολο. Ο εκλεγμένος το 1997 πρόεδρος της Τσετσενίας, τον οποίο η Δύση αναγνώριζε ως νόμιμο εκπρόσωπο του κινήματος για την ανεξαρτησία της χώρας του. Εξέδιδε διατάρατα, δικαιοστικές αποφάσεις, προειδοποίησες και πρόσφατα είχε ανακοινώσει μηνιαία κατάπτωση του πυρός καλώντας το Κρεμλίνο

σε διαπραγματεύσεις. Δεν είναι γνωστή η έκταση της πλάτης της διάρκειας. Ο ρώσος πρόεδρος, που απέρριπτε μέχρι τώρα κάθε πρόταση διαπραγματεύσεων με τον Ασλάν Μασκάντοφ, έχει πλέον ελεύθερα τα χέρια να κλιμακώσει τον πόλεμο στην Τσετσενία. Και η απάντηση του Σαμίλ Μπασάγιεφ και των συντρόφων του θα είναι το ίδιο σκληρή. Συνέχιση του ανταρτοπόλεμου και πολύνεκρα τυφλά χτυπήματα στο έδαφος της Ρωσίας. «Η ρώσικη κοινωνία πρέπει να είναι έτοιμη για την επόμενη τρομοκρατική επίθεση», προειδοποίησε ο ρώσος πολιτικός αναλυτής Αλεξέι Μαλασένκο από το «Moscow Carnegie Centre». Τα χαμόγελα ικανοποίησης για το θάνατο του Ασλάν Μασκάντοφ, που εκπροσωπούσε την αποκαλούμενη «μετριοπαθή» πτέρυγα του αυτονομιστικού κινήματος, θα παγώσουν σύντομα στα πρόσωπα των ρώσων ηγετών.

Με το θάνατο του Ασλάν Μασκάντοφ, που εκπροσωπούσε την αποκαλούμενη «μετριοπαθή» πτέρυγα του αυτονομιστικού κινήματος, θα παγώσουν σύντομα στα πρόσωπα των ρώσων ηγετών.

Ipak

Μαραθώνιο μετεκλογικό παζάρι

Ανατολίτικο παζάρι θυμίζει την οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στους πολιτικούς σχηματισμούς που πήραν μέρος στις διαβόητες εκλογές της 30ης Γενάρη. Ενώπιοι μήνα τώρα το παζάρι συνεχίζεται και πάραμένει άγνωστο πότε και πώς θα καταλήξει στο σχηματισμό κυβέρνησης. Θα χρειαστούν μέρες, ίσως και βιδομάδες, όπως δηλώνουν εκπρόσωποι διάφορων κομμάτων.

Το παζάρι Εξεκίνησε ανάμεσα στον πρώτο και το δεύτερο νικητή των εκλογών, την Ενωμένη Ιρακινή Συμμοχία (Σιάτες), που κέρδισε 140 έδρες σε σύνολο 275, και την Κουρδική Συμμοχία, που κέρδισε 75 έδρες και παίζει ρόλο κλειδί στο παζάρι που γίνεται. Η Ενωμένη Ιρακινή Συμμοχία πρότεινε για τη θέση του πρωθυπουργού τον Ιμπραήμ Αλ - Τζαφάρι (ο προερχόμενος από το ίδιο Ψηφοδέλτιο και μέχρι πρότινος δεξιά χέρι των Αμερικάνων Αχμάντ Τσαλάμπι απέσυρε την υποψηφιότητά του) και η Κούρδικη Συμμοχία τον Τζαλάλ Ταλαμπάνι για τη θέση του προέδρου. Ομως οι Κούρδοι διεκδικούν πολύ περισσότερα από κάποια κυβερνητικά πόστα. Θέλουν εγγυήσεις που να διαρρησής τους ή κυβερνηση θα πέσει αυτόματα. Επίσης, απαιτούν τη συνταγματική κατοχύρωση της ομοσπονδιακής δομής του ιρακινού κράτους και διεκδικούν την ένταξη του μεικτού σε πληθυσμό Κιρκούκ, την καρδιά της πετρελαϊκής βιομηχανίας του βόρειου Ιράκ, στα κουρδικά εδάφη. Απαιτήσεις που είναι πολύ δύσκολο να ικανοποιηθούν στο σύνολό τους, γιατί συναντούν αφορδέρες αντιδράσεις τόσο από τους εκπροσώπους των Σουνιτών που έχουν πρόθεση να συνεργαστούν με τους νικητές των εκλογών όσο και από την πλευρά του τουρκικού κρά-

σφαλίζουν τα συμφέροντά τους ως μειοψηφικού εταίρου στη νέα κυβέρνηση και προτείνουν στη συμφωνία για το σχηματισμό κυβέρνησης να υπάρχει όρος που να προβλέπει ότι σε περίπτωση αποχώρησής τους η κυβέρνηση θα πέσει αυτόματα. Επίσης, απαιτούν τη συνταγματική κατοχύρωση της ομοσπονδιακής δομής

TOUS

Στις δυσκολίες αυτές προστέθηκαν τις τελευταίες μέρες τα προβλήματα που παρουσιάστηκαν στις γραφμές της Ενωμένης Ιρακινής Συμμορίας. Την περοσμένη βδομάδα αποχώρησαν από το πολυκομματικό σιτικό μπλοκ οι επικεφαλής δύο μικρών κομμάτων. Ο Αλί Σαΐντ Γιούσα Χασέμ, επικεφαλής της Εθνικής Συμμαχίας, που κέρδισε 15 έδρες στη βουλή, και ο Αμπτντέλ Καρίμ αλ-Μοχαμαντάουι, επικεφαλής του Κόμισατος Χεσηππολά, το

οποίο συνεργάστηκε εκλογικά με το Σιτικό Συμβούλιο, που συγκροτήθηκε από τον Αχμάντ Τσαλάμπη και κέρδισε 10 έδρες. Οι δύο αποχωρήσαντες πολιτικοί δικαιολόγησαν την απόφασή τους ως αντίδραση στη μεγάλη καθυστέρηση στο σχηματισμό κυβέρνησης και δήλωσαν ότι είναι ανοιχτοί σε άλλες συνεργασίες. Η πραγματικότητα βέβαια είναι εντελώς διαφορετική. Οι κύριοι αυτοί έχουν ρίζει γέφυρες με τον αντίπαλο συνασπισμό του δοτού αμερικανόδουλου πρω-

Θυτπουργού ήγάπης
ντ Αλλάσουι, με
αντάλλαγμα
προφανώς
υπουργικά πόρου
στα. Η εξέλιξη
αυτή σημαίνει ότι
ο σιτικός συναρπαγής
οπισμός μένει μόνο
138 έδρες, συνεπώς
πώς είναι πολιτικός
εύκολο πλέον να
χάσει την πτλεοντική
ψηφιά, αφού είναι
ναι πολύ πιθανότητα
να ακολουθήσει
σουν κι άλλες
αποχωρήσεις, τις
οποίες προσανήγαγε
γιειλαν ήδη οι δύο
προώτοι.

Οι αποσκιρτίσεις αυτές αποβαρή ρωγμή στο σαστιπομό και αποκατόποσο ευάλωτη είνονται του. Τα προβλήματα προσταθήσει να τα γαλλευτεί ο Ιγιάννης που διεκδικεί τη θέση τρωθυπουργού και κυβέρνηση, επιχειρεί να αποδυναμώσει την ανατόν περισσότερο μέντην Ιρακινή Συμμαρτυρία συμμαχήσει με άλλη έτερα κόμματα καθώς και με τον Κούρδο, οι οποίοι

οι είναι βέβαιο ότι θα πάνε με
όποιον τους προσφέρει το
καλύτερο πτακέτο.

Ωστόσο, ακόμη και στην περίπτωση που ο σιτικός συνασπισμός χάσει την πλειοψηφία, δε σημαίνει ότι οι πολιτικοί του αντίπολοι μπορούν να τον παραμερίσουν. Θα του ψαλιδίσουν απλώς τα φτερά και θα περιορίσουν την επιρροή του στη διαμόρφωση του νέου συντάγματος. Αυτό είναι που θέλουν και μπορούν να πετύχουν οι Αμερικανοί στις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί.

Μόνο που όλοι λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο. Γιατί όποια κυβέρνηση και να σχηματιστεί θα κινείται στα προκαθορισμένα από τους κατακτητές όρια και συνεπώς θα ξεφτίσει γρήγορα στη συνείδηση κυρίως του σπιτικού πληθυσμού που εξακολουθεί να τρέφει αυταπάτες. Αυτή που τελικά θα βάλει τη σφραγίδα στις εξελίξεις είναι η ιρακινή αντίσταση, που, όπως επισημαίνουν πολλά ρεπορτάζ των διεθνών πρακτορείων κλιμακώνει τις επιθέσεις και «ανανιπτάρει την πρωτοβουλία», την οποία θεωρούν ότι είχε χάσει, γιατί δεν κατάφερε να εμποδίσει τη διενέργεια των εκλογών.

Φωνή λαού

δεν συμμετέχει στην κυβέρνηση, έχει 12 βουλευτές σε σύνολο 128 και διαθέτει αξιόλογη στρατιωτική δύναμη. Γ' αυτό και ήταν έκδηλη η εμφανία των ανταποκριτών του CNN, που «δεν κατόρθωσαν» να κάνουν οποιαδήποτε εκτίμηση για τον όγκο της διαδήλωσης, πέρα απ' το γεγονός ότι ήταν πραγματικά εντυπωσιακή. Γ' αυτό και ο Κόφρι Ανάν αναγκάστηκε την επομένη να παραδεχτεί ότι η «διε-

θνής κοινότητα» θα πρέπει να πάρει υπόψη της τη Χεζμπολά, προκειμένου να παιξει διαμεσολαβητικό ρόλο για να αποχωρήσουν τα συριακά στρατεύματα. Εχοντας κι αυτός λάβει το ράπτισμα απ' αυτή τη διαδήλωση που κύριο σύνθημά της ήταν η απόρριψη του Ψηφίσματος 1559 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για την αποχώρηση των συριακών στρατευμάτων και τη διάλυση όλων των ένοπλων

ομάδων. Δηλαδή πρώτα απ' όλα της Χεζμπολά που ήταν η μόνη οργάνωση που, σύμφωνα με τη συμφωνία του Τάιφ μεταξύ Συρίας και Λιβάνου το 1989, της επιτράπηκε να διατηρήσει ανέπαφη τη στρατιωτική της δύναμη στη χώρα.

Η «βελούδινη επανάσταση» που παρουσίαζαν επί τρεις βδομάδες τα δυτικά ΜΜΕ κατέρρευσε μέσα σε μία μόνο μέρα. Με μια ειρηνική διαδήλωση πολύ νέο κόσμο. Μια διαδήλωση που δε χρειάστηκε ζουμ στις φωτογραφίες για να φαίνεται μεγαλύτερη, όπως σε διαδηλώσεις της αντιπολίτευσης.

σης που ποτέ δεν ξεπέρασαν τις 150.000. «Αν οι Σιίτες στο Ιράκ παρουσιάζονται ως υπερασπιστές της δημοκρατίας - γράφει ο Φίσκ - οι Σιίτες του Λιβάνου δε μπορούν να χαρακτηριστούν ως οι υπερασπιστές της "τρομοκρατίας". Επομένως - καταλήγει- τί θα κάνει η Ουάσινγκτον με τα χθεσινά συγκλονιστικά γεγονότα στη Βηρυτό;» (Independent, 9/3/05).

Μπορεί ο Μπουνς να επανέλαβε την επομένη της διαδήλωσης την απαίτησή του για πλήρη και άμεση αποχώρηση των συριακών στρατευμάτων από το Λίβανο, υποστηρίζοντας ξανά ότι «η δημοκρατία θα επικρατήσει», σύγουρα όμως τα πρόγματα είναι πολύ δυσκολότερα για τις επιθετικές βλέψεις του αμερικανικού υπεριοιλισμού. Αρκεί να σκεφτεί κανείς πώς θα αντιδράσει το πάνω από μισό εκατομμύριο που κατέβηκε στους δρόμους της Βηρυτού σε ενδεχόμενη έστω και περιορισμένη κλίμακας επίθεση στη Συρία. Θα διακινδυνέψουν κάτι τέτοιο οι Αμερικάνοι και οι Σιωνιστές χωρίς να φοβούνται «ιρακινοποίηση» και όλων χωρών της Μέσης Ανα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

Χρέος

Η συνέντευξη Τύπου του Καραμανλή την περασμένη Τρίτη πρέπει λογικά να διέλυσε και τις τελευταίες αυταπάτες για την πολιτική της κυβέρνησής του. Οποιος εξακολουθεί να έχει αυταπάτες μετά και από αυτά που είπε ο Καραμανλής ή για δέσιμο είναι ή λαμόγιο που παίζει παιχνίδια.

Τί είπε ο Καραμανλής; Ότι λυπάται πολύ αλλά... Θα μας αλλάξει τον αδόξαστο. Με φόρους, με πετσόκομμα των κοινωνικών δαπανών, με αναδιαρθρώσεις στις εργασιακές σχέσεις (υπαιγόθηκε ακόμα και άρση της μονιμότητας στο Δημόσιο), με νέες ανατροπές στο Ασφαλιστικό. Ήταν φανερό ακόμα και στο ύφος του (κατήφεια, αμυχανία, εκνευρισμός), ότι δεν μπορούσε να βρει να πει κάτι αισιόδοξο, έστω και για λόγους κοινωνικής δημαργωγίας.

Η αλήθεια είναι πως πολλές αυταπάτες για την πολιτική της κυβέρνησης Καραμανλή δεν υπήρχαν. Αυτοί που την ψήφισαν δεν περίμεναν ότι θα τους ανακουφίσει από τα προβλήματά τους. Ήταν πολλοί, όμως, αυτοί που πίστευαν πως κάτι στοιχειώδες μπορεί να γίνει. Τουλάχιστον ότι δεν θα χειροτερέψουν τα πράγματα. Ότι μπορεί οι χαμηλοσυνταξιούχοι του ΕΚΑΣ να πάρουν καμιά δεκάρα. Ότι μπορεί να τιθασευτεί κάπως η ακρίβεια. Ότι μπορεί να βελτιωθεί λίγο η κατάσταση στην παιδεία, την υγεία, την ασφάλιση. Ότι δεν θα ξανανοίξει το Ασφαλιστικό, ύστερα από τόσες ανατροπές, και ότι θα λυθεί το χρόνιο χρηματοδοτικό πρόβλημα των Ταμείων.

Αυτές οι λίγες ελπίδες διαψεύστηκαν οικτρά. Αποδείχτηκαν φρούδες. Γιατί όσοι περιμένουν λύσεις από τις εκλογές και τις εναλλαγές των κυβερνήσεων ή ακόμα και από τις ανακατατάξεις στους κοινοβουλευτικούς συσχετισμούς δεν έχουν καταλάβει πως οι πολιτικές που ακολουθούνται δεν υπαγορεύονται από την πολιτική βούληση των κυβερνήσεων, αλλά από την πορεία της καπιταλιστικής κρίσης και από τους γενικούς ταξικούς συσχετισμούς που υπάρχουν στην κοινωνία.

Το σύστημα προετοιμάζει ήδη τη διάδοχη λύση. Το ΠΑΣΟΚ άλλαξε αρχηγό, έκανε το πρώτο λίφτινγκ, τακτοποίησε τους καυγάδες στο εσωτερικό του και σιγά-σιγά επιστρέφει στο προσκήνιο, περιμένοντας να πέσει κάποια στιγμή η ΝΔ σαν ώριμο φρούτο, όπως ακριβώς περίμενε τόσα χρόνια η ΝΔ να πέσει το ΠΑΣΟΚ. Την ουσία της ασκούμενης πολιτικής ουδείς τη θήγει, ουδείς την αμφισβητεί, ουδείς οργανώνει την ανατροπή της. Τα κόμματα της αντιπολίτευσης λαϊκίζουν, χαιδεύουν τ' αυτιά των εργαζόμενων, στριώζουν άσφαιρες κινητοποιήσεις, λειτουργούν σαν κοινωνικά αμορτισέρ και ενδιαφέρονται μόνο να μαζέψουν ψήφους.

Συμπέρασμα: «Κι αν είν ο λάκος σου πολύ βαθύς, χρέος με τα χέρια σου να σπκωθείς», όπως έγραψε ο Βάρναλης. Εκεί είναι που πονάει το κοινωνικό μας κίνημα. Πάσχει από έλλειψη εμπιστοσύνης στις δυνάμεις του. Έχουν αδυνατίσει τα ταξικά του ανακλαστικά. Η συλλογικότητα έχει παραχωρήσει τη θέση της στον ατομοκεντρισμό. Κι έτσι, πολύς κόσμος εναποθέτει τις ελπίδες του στα κόμματα. Χρέος του καθένα μας, λοιπόν, ν' αλλάξει αυτή την κατάσταση.

Η πο χαρακτηριστική εικόνα του συνέδριου του ΠΑΣΟΚ. Λέτε μετά από μερικά χρόνια να δούμε τον ένα σπην πρωθυπουργία και την άλλη στην προεδρία της Δημοκρατίας; Ο Καραμανλής, πάντως, δεν έδειξε να ανησυχεί...

■ Τα στρίβουν

Δεν κατανοούμε τον τρόπο που ορισμένα έντυπα και ορισμένοι πανεπιστημιακοί κύκλοι διαμαρτύρονται για το «νομοσχέδιο αγιατολάχ», όπως το χαρακτηρίζουν, με το οποίο ρυθμίζονται τα της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης. Είναι απολύτως δεμπιό οι εκπρόσωποι ενός δρησκευτικού δόγματος, να ελέγχουν εκείνους που δα συμμετάσχουν στην ιεραρχία του. Είναι σωστό, δηλαδή, ένας που δέλει να γίνει παπάς ή δεσπότης να έχει και συστατική επιστολή του μητροπολίτη της περιφέρειάς του, να περάσει και από συνέντευξη και από «άλλου τύπου» δοκιμασίες. Να μια καλή ευκαιρία, λοιπόν, για να διαχωριστεί η Εκκλησία από το κράτος. Να φτιάξουν όπως δέλουν, με όποια κριτήρια εισαγωγής δέλουν, με όποια προγράμματα σπουδών δέλουν τις σχολές τους οι δεσποτάδες. Μόνο που αυτές δεν δα αναγνωρίζονται ως πανεπιστημιακές σχολές. Θα είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαιου, χωρίς δεκάρα κρατική χρηματοδότηση, άμεση ή έμμεση, και χωρίς καμιά αναγνώριση των πτυχίων τους. Να βγάζουν τους παπάδες τους, τους ψαλτάδες τους, τους δεολόγους τους, τα γιουσουφάκια τους, ότι τέλος πάντων χρειάζονται τα μαγαζά τους και να μας αφήσουν ήσυχους. Αν δεν έχει καμιά ανάμικη το κράτος, γιατί να μας νοιάζει;

■ Ποιον κοροϊδεύουν

Το όραμα του Γιωργάκη (και του ΠΑΣΟΚ, βέβαια) είναι μια νέα κοινωνική συμφωνία, που δα συνδυάζει ένα κράτος αξιόπιστο και μια αγορά που δα λειτουργεί με καθαρούς όρους ανταγωνιστήτας, οι οποίοι δα προστατεύουν το κοινωνικό σύνολο και το περιβάλλον και δα δημιουργεί ισότητα ευκαιριών και δυνατοτήτων.

Αν βγάλουμε τη σάλτσα για να δούμε το ψαχνό, ξέρετε τί μένει απ' όλον αυτό τον βερμπαλιστικό φραμπαλά; Η αγορά που δα λειτουργεί με καθαρούς όρους ανταγωνιστήτας, δηλαδή χωρίς κρατικές παρεμβάσεις. Μένει ο σκληρός πυρήνας του νεοφιλελευθερισμού. Γ' αυτό και ο Ανδριανόπουλος χαρακτήρισε την ομιλία Γιωργάκη ότι πιο εμπνευσμένο έχει ακούσει τα τελευταία χρόνια. Είναι περιτ-

■ Δήλωση πιστης

Σήμερα ο Κάρολος Παπούλιας ορκίζεται πρόδρος της Δημοκρατίας «εις το όνομα της αγίας και ομοούσιου και αδιαιρέτου τριάδος». Από τον Χριστόδουλο, φυσικά, τον εκπρόσωπο του κυρίαρχου δόγματος. Την πρωτοβουλία του τελευτικού του όρκου τύποις την έχει η Βουλή, δηλαδή η κυβέρνηση που ελέγχει την πλειοψηφία. Οπότε μπορεί να πει κανένας ότι ο νεοεκλεγείς πρόεδρος δεν έχει και μεγάλα περιδώρια και δεν του αντιστοιχεί να προκαλέσει πολιτικό πρόβλημα σε μια κυβέρνηση που μόλις τον εξέλεξε. Σε μια εβδομάδα, όμως, την άλλη Κυριακή, ο Παπούλιας κληδεύει να τηρήσει μια παράδοση που είχε καθιερώσει ο προκάτοχός του. Να πάει στη μητρόπολη να εκκλησιαστεί την Κυριακή της Ορθοδοξίας και να απαγγείλει το σύμβολο της πίστεως, το «πιστεύω» όπως έχει καθιερωθεί να λέγεται. Αυτή η κίνηση δεν υπαγορεύεται από κανένα δεσμικό τελετουργικό. Είναι άπτη και γίνεται για συγκεκριμένους λόγους. Αν δέλει μπορεί να μην πάει και να στείλει έτσι ένα μήνυμα στο δεσποταριάτο, πως δα κρατήσει αποστάσεις. Εμείς προβλέπουμε ότι και δα πάει και δα σταυροκοπήσει σαν καλός ορδόδοξος χριστιανός και το «πιστεύω» δα απαγγείλει και τον Χριστόδουλο με την κουστοδία του δα δεξιωθεί μετά. Γιατί; Για τους λόγους που γράφουμε τόσο καιρό. Επειδή η ορθοδοξία αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο της κυριαρχησιδεολογίας, της νεοελληνικής εδνικής ιδεολογίας, και ο Παπούλιας είναι ο τελευταίος που δα ήδελε να στηρίξει κινήσεις απογαλακτισμού του κράτους από τον εκκλησιαστικό εναγκαλισμό. Η προέλευσή του από έναν πολιτικό χώρο που κάποτε μιλούσε για απόλυτο χωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος δεν λέει απολύτως τίποτα.

ΥΓ: Παρακαλούμε, την άλλη Κυριακή, να μετρήσετε τις επίσημες κομματικές εκπροσωπήσεις στη μητρόπολη.

μεις είμαστε εδώ να σας στηρίζουμε με την αντιπολίτευσή μας.

■ Μαύρο χάλι

Αν κοιτάζει κανές προσεκτικά το γκάλοπ της Ορίπιον για την «Ελευθεροτυπία» δα διαπιστώσει ότι ο κόσμος δεν είναι ικανοποιημένος από την κυβέρνηση, αλλά δεν δείχνει καμιά εμπιστοσύνη στο ΠΑΣΟΚ. Ο Καραμανλής εξακολουθεί να ρίχνει σ' αυτιά του Γιωργάκη, ο οποίος δεν έχει καταφέρει καθόλου να ανεβάσει την αξιοπιστία του. Και να φανταστείτε πως το γκάλοπ έγινε στο δεύτερο μισό του Φλεβάρη, όταν η κυβέρνηση βρέθηκε αντιμέτωπη με πολλά προβλήματα ιδιαίτερα στον τομέα της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής.

Συμπέρασμα; Κάτι ξέρει ο Καραμανλής και το επιτελείο του, που εξακολουθούν να πιπιλίζουν την καραμέλα των ευδυνών του ΠΑΣΟΚ.

■ Αλεξικέραυνο

Ακόμα και στελέχη της Δεξιάς (π.χ. Λουλης, Διαμαντούρος) την πέφτουν άγρια στον υφυπουργό Π. Δούκα για το φιάσκο Γούλα. Ο Δούκας σιωπά και μαζί του σιωπά και ο Καραμανλής, που δια εμφανίζοταν ως «πολύ μάγκας» αν τον απέπεμπε από την κυβέρνηση. Γιατί δεν προχώρησε σ' αυτή την κίνηση, μολονότι την εισηγείται και ο επί της επικοινωνίας σύμβουλός του (Λουλης); Μήπως επειδή ο Δούκας δεν λειτούργησε αυτοδύλως, αλλά σε συνεννόηση με τους «από πάνω»; Μήπως ο Δούκας χρησιμεύει σαν αλεξικέραυνο για τον άμεσο προστάμενό του, τον Αλογοσκούφη, και για τον ίδιο τον Καραμανλή;

■ Χρυσόδουλοι

Το δεσποταριάτο έχει μεγάλη αδυναμία στον χρυσό. Κυριολεκτικά και μεταφορικά. Του αρέσει να ντύνεται μες στο χρυσάφι, του αρέσει να αποδημασιρίζει. Είναι τόση η μανία τους που ακόμα και στις επιχειρήσεις τους δίνουν όνομα που να περιλαμβάνει μέσα τον χρυσό. «Χρυσοπηγή» ονόμασαν το μαγαζί τους οι Καλλίνικος-Χριστόδουλος-Αμβρόσιος. «Χρυσόφόρο» ονόμασε την off shore εταιρία του το πατριαρχείο Ιερουσαλύμων. Ούτε τα προσχήματα δεν κρατούν οι δεομπάϊτες.

■ Αντικαπιταλιστικό!

Πόσο αντικαπιταλιστικό είναι το Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ; Ιδού μερικά ενδιαφέροντα στοιχεία για τη χρηματοδότηση της πρόσφατης συνόδου του Πόρτο Αλέγκρε, που μας έστειλε αναγνώστης μας. Σύμφωνα με τους διοργανωτές της συνόδου, το συνολικό κόστος ήταν γύρω στα 39 εκατ. δολάρια. Απ' αυτό μόνο το 6,4% (2,5 εκατ. δολ.) καλύφθηκε από τις εγγραφές των συμμετασχόντων. Το υπόλοιπο 93,6% καλύφθηκε από δωρεές. Ιδού τώρα και οι δωρητές. 269.000 δολάρια το ίδρυμα Φορντ και 356.000 δολ. από το ίδρυμα Ροκφέλερ. Περίπου 2,5 εκατ. δολάρια καθολικές και προτεσταντικές ΜΚΟ. 12 εκατ. δολάρια άλλες ΜΚΟ (4,4 δολάρια έδωσε η OXFAM, ΜΚΟ της αγγλικής προτεσταντικής Εκκλησίας). 8 εκατ. δολάρια από την κυβέρνηση Λούλα της Βραζιλίας και 6,5 εκατ. δολάρια από το δήμο του Πόρτο Αλέγκρε και την πολιτεία του Ρίο Γκράντε ντο Σουλ, που ελέγχονται από τη Βραζιλιάνικη δεξιά. 2 εκατ. δολάρια από τα Ταχυδρομεία της Βραζιλίας και την τράπεζα CAIXA και 8 εκατ. δολάρια από τις βραζιλιάνικες ΔΕΚΟ Electrobras, Petrobras και Banco do Brasil. Λέτε όλοι αυτοί να χρηματοδοτούν διαδικασίες που στοχεύουν στην ανατροπή του παγκόσμιου καπιταλισμού;

■ Θηλαστικά

Ωραίος ρήτορας ο μπαρμπα-Μήτσος, συνταξιούχος οικόδομος, που τον ακούσαμε στην ημερίδα της Πρωτοβουλίας Οικοδόμων την περασμένη Κυριακή. Μιλάει με τον μοναδικό τρόπο που ήξεραν να μιλούν οι παλιοί αγωνιστές, αγγίζοντας την ψυχή των συνομιλητών τους. Αντιγράφουμε ένα ωραίο που είπε αναφερόμενος στους γραφειοκράτες συνδικαλιστές: «Έχετε δει κανένα βρέφος να αποκόπεται εύκολα από το μαστό ή έστω από την πιπίλα; Αυτό δηλάζουν από τον αστικό μαστό και δεν δέλουν να τον αφήσουν».

■ Ταφόπλακα

Και επίσημα μπήκε η ταφόπλακα στο σκάνδαλο του χρηματιστήριου, για το οποίο τόσο δόρυθο έκανε πριν τις τελευταίες εκλογές η ΝΔ. Ο Καραμανλής ανακοίνωσε ότι δεν προκειται να υπάρξει καμιά πολιτική πρωτοβουλία. Χάρη στο ΠΑΣΟΚ; Οχι μόνο. Χάρη και στους μεγαλοκαπιταλιστές που μάδησαν τη «μαρίδα».

■ Δήλωση του Κώστα Αβραμίδη

Φρονηματική η δίωξή μου

Ηαπόφαση του Συμβουλίου Εφετών με το άνοιγμα για άλλη μια φορά της ανάκρισης για την υπόθεσή μου με σαφή πια προσανατολισμό την με κάθε θυσία παραπομπή μου, στηρίζοντάς την σε υποτιθέμενα αποτυπώματα σε ένα βιβλίο (!), είναι προφανής για τις επιδιώξεις της. Η Μακαριθικό τύπου Δημοκρατία μετά από δύο σχεδόν χρόνια ομηρίας μου, και αφού η υπόθεση έχει κλείσει δύο φορές από τον ανακριτή, αποφασίζει πως το κρίσιμο στοιχείο για την υπόθεσή μου είναι τα υποτιθέμενα αποτυπώματα σε ένα βιβλίο που θα «αποδείξουν

δήθεν» την συμμετοχή μου στην ΕΟ17Ν και τις επίσης αυθαίρετες κατηγορίες της ηθικής αυτούργασίας σε 45 ενέργειες.

Ξεπερνώντας κατά πολύ και την αυθαίρετη εισαγγελική πρόταση σε σκληρότητα επιβεβαιώνει τον χαροκτηρισμό της δίωξής μου σαν φρονηματικής. Απλά τον επεκτείνει πια και σε Ναζιστικό τύπου πρακτικές. Δεν κρίνεται απαραίτητο σήμερα να καίμε τα βιβλία σε δημόσια θέα. Τα βιβλία κυκλοφορούν νόμιμα, απλά ρίχνουμε στην πυρά - δημόσια - όποιον πιθανολογούμε ότι έχει έστω και ένα αποτύπωμα στα ακατάλ-

ληλα για την εξουσία αναγνώσματα. Αφού τον καλούμε μέσα από το βιούλεμα του Συμβουλίου Εφετών να μας αποκαλύψει τις διαδρομές μέσα από τις οποίες ένα βιβλίο υποτίθεται εφτασε στα χέρια του.

Η αστική δικαιοσύνη με τα φρεσκοπλυμένα χέρια της πετάει το ράσο του Γιοσάκη για να φορέσει τη στολή του αστυνόμου. Η εξουσία παιδαγωγεί το λαό με το φόβο μέσα από τις τέτοιου τύπου προφανώς φρονηματικές διώξεις. Μέσα από τα έκτακτα εμφυλιοπολεμικά δικαστήρια, παράνομες δίκες και κατοδίκες. Οπως η δίκη της

ΕΟ17Ν και η θέσπιση του εφερήματος της ηθικής αυτούργασίας. Οπως η τωρινή έωλη δίκη των φερόμενων ως μέλη του ΕΛΑ και η παραπομπή του Γ. Σερίφη. Μέσα από τον διασυρμό και την χρόνια ομηρία αγωνιστών από τα δικαστήρια και τον τύπο της. Μέσα από τραμπουκισμούς και απειλές. Γιατί οι ιδέες στην δημοκρατία τους δεν διώκονται αρκεί να τις έχει κανείς καλά κρυμμένες στο κεφάλι του και να μην τις ανακοινώνει δημόσια.

6 Μαρτίου 2005
Αβραμίδης Κώστας

Θεοκρατικού τύπου εκκλησιαστικό νομοσχέδιο

Στο περιθώριο του μπαράζ αποκαλύψεων για τα εκκλησιαστικά σκάνδαλα, έσκασε μάτη και η αποκαλύψη του εκκλησιαστικού νομοσχέδιου, που υπό συνθήκες μυστικότητας προετοιμάζει το υπουργείο Παιδείας, με την προτροπή και υψηλή επίβλεψη του Αγιατολάχ Χριστόδουλου.

Με το νομοσχέδιο αυτό, σύμφωνα με δημοσιεύματα του τύπου, αναβαθμίζονται τα καπρίτσια του, αναπτύσσοντας τα καπρίτσια του, αναπορεύοντας τον σε αγιατολάχ.

Η δεύτερη πλευρά είναι ότι δημιουργούνται δομές που αποτελούνται προνόμια των φυλαράτων επιτοπηποτήμων (όπως άλλωστε και η αντίστοιχη Ακαδημία Εργασίας της ΓΣΕΕ). Καταλύνεται έτοις ντεφάρτο η συντομιστική επιταγή για τα δημόσια ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Και ναι μεν οι δομές αυτές, πλήρωταν μέρος της επιτοπηποτήμων της ΑΕΙ, θα διοικούνται από το ιερατείο, πλήρωταν μέρος θα χρηματοδοτούνται από τον κρατικό κορβανά (πρόκληση τη στηγμή που τα δημόσια πανεπιστήμια παραπέπισαν λόγω της φοβερής υποχρηματοδότησης).

Η τρίτη πλευρά είναι ότι ακόμη και με τον τρόπο αυτό μπαίνει επιτακτικά το ζήτημα του διαχωρισμού της εκκλησίας από το κράτος.

Ναι, οι συστατικές επιποτέλες έχουν νόημα, η έγκριση των υποψήφιων από το ιερατείο έχει νόημα εφόσον ακροφούν αυστηρά το δόγμα, τους πιστούς του και τίποτε πέρα από αυτό. Εμάς τους υπόλοιπους μας αφήνει αδιάφορους και δεν πρέπει να μας απασχολεί. Μόνο που η λιθία λίθος εδώ είναι ο διαχωρισμός της εκκλησίας από το κράτος. Αυτό έπρεπε να τονιστεί και να προβληθεί από όλους εκείνους που κατά τα άλλα διαφράγματα των ιμάτια τους για να μας πείσουν ότι παλεύουν γι' αυτό. Γιατί αλλιώς, τονίζοντας το στοιχείο των συστατικών επιποτολών και των εκκλησιαστικών φρονημάτων και

αποσιωπώντας το υπ' αριθμόν ένα και ουσιαστικό ζήτημα του διαχωρισμού, είναι σα να λες ότι άλλα (άπαξ και απαλειφθούν αυτά) είναι εντάξει, ότι αποδέχεσαι οι εκκλησιαστικές σχολές να αποτελούν μέρος της εκκλησίας από το κράτος.

Η φωτογραφία δείχνει μόνο μια σκηνή. Στην τηλεόραση ειδοφεύεται πολύ περισσότερες. Ειδαμενός άριγο ξυλοδαρμό διαδηλωτών, χημικά και μετά μπάτσους να κλωτσάνε στα κεφάλια ανθρώπους που ήταν πεσμένοι κάτω. Οχι έναν μπάτσο, αλλά πολλούς. Καθώς έτρεχαν

■ Υπόθεση ΛΑΦΚΑ

Κοινωνική αναλγησία

Οτρόπος με τον οποίο χειρίστηκε η κυβέρνηση της ΝΔ την υπόθεση των αναδρομικών του ΛΑΦΚΑ είναι δηλωτικός για την κοινωνική αναλγησία της πολιτικής της, αλλά και για τα αδιέξοδα του ελληνικού καπιταλισμού.

Το πρώτο σοκ από τη βραδική μεθόδευση Δούκα-Γούλα διαδέχτηκε μια αμηχανία. Την Τετάρτη 2 Μαρτίου ο Αλογοσκούφης δήλωνε χαρακτηριστικά: «Σαφώς ή δικαστική απόφαση είναι προϋπόθεση προκειμένου να ληφθεί οποιαδήποτε πολιτική απόφαση από την κυβέρνηση. Διότι το θέμα των αναδρομικών, της αναδρομικότητας, πρέπει κατ' αρχάς να το επλύσουν τα δικαστήρια». Δυο μέρες αργότερα, ο Καραμανλής άδειαζε στεγνά τον υπουργό του και ανακοίνωνε πολιτική ρύθμιση, ανεξάρτητα από τις τυχόν δικαστικές αποφάσεις.

Είναι φανερό πως η κυβέρνηση πανικοβλήθηκε μπροστά στις αντιδράσεις που υπήρξαν και δεν μπόρεσε να αποκαταστήσει ένα στοιχεώδη συντονισμό ανάμεσα στο Μαξίμου και την πλατεία Συντάγματος. Ομως, αυτό δεν αφορά την ουσία. Η ουσία βρίσκεται στη ρύθμιση που ανακοίνωσε ο ίδιος ο Καραμανλής, επιλέγοντας για τον εαυτό του το ρόλο του από μηχανής θεού που δίνει τη λύση στο δράμα.

Τα αναδρομικά θα καταβληθούν σε πέντε δόσεις, με την πρώτη δόση να δίνεται τον Ιούνη του 2006. Δηλαδή, ο χαμηλοσυνταξιούχος που του τα έπαιρναν παράνομα από το 1998 και που θα πάρει πίσω ένα μέρος απ' αυτά (τα υπόλοιπα θα τα χάσει), θα πάρει σε ενάμιση χρόνο καμιά εξηνταριά ευρώ και θα περιμένει ένα εξάμηνο για να πάρει άλλα τόσα, μέχρι να φτάσει τα 300 ευρώ περίπου! Τόσο αντέχει η οικονομία δήλωσε με τη γνωστή... σεμνότητα και ταπεινότητα του ο Καραμανλής. Η οικονομία δεν αντέχει την επιστροφή ενός μέρους των κλεμμένων από τους συνταξιούχους, αντέχει όμως να πληρώνει τα τελευταία φέσια της Αγγελοπουλίνας και των μεγαλολαμπίγων της ΔΟΕ (γύρω στο μισό δισ. ευρώ), να μοιράζει ζεστό χρήμα στους επιχειρηματίες και να φροσοπαλλάσσει τα έσοδα από την ακίνητη περιουσία της Εκκλησίας, για να παχαίνουν τους κώλους τους και να συντηρούν τους επιβήτορές τους οι δεσποτάδες.

■ Ένας χρόνος ΝΔ

Για ακόμα χειρότερες μέρες

Αυτό δεν ήταν συνέντευξη Τύπου πανίσχυρου και σίγουρου για τον εαυτό του πρωθυπουργού. Περισσότερο σε κηδεία έφερνε. Δεν είμαστε μόνο εμείς που το λέμε, ούτε οι φιλοπασοκικές φυλλάδες, που έχουν κάθε λόγο να φουσκώνουν αντικαραμανλικά τα συμπεράσματά τους. Το επεσήμανε ακόμα και ο τύπος της Δεξιάς (αρκεί να διαβάσει κανές τη «Χώρων» του Τράγκα και την «Καθημερινή», δυο διαφορετικές όψεις της δεξιάς εφημερίδογραφίας).

Ακόμα και η ρητορική του δεινότητα δεν επέτρεψε στον Καραμανλή να βγάλει μια διαφορετική εικόνα. Βλέπεις, όσο καλός ρήτορας και να 'σαι, πρέπει να 'χεις και κάτι να πεις, να προσπαθήσεις να καταδημογγήσεις το λαό. Και ο Καραμανλής δεν είχε τίποτα για να καμαρώσει. Τίποτα που να αναφέρεται στον ένα

του ΑΝΔΡΕΑ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗ από την «Καθημερινή»

χρόνο της κυβερνητικής θητείας της ΝΔ, τίποτα που να μπορεί να υποσχεθεί για το άμεσο μέλλον.

Αντιθέτω, μέσα σε ένα χρόνο η κυβέρνησή του έχει να επιδείξει τη μη υλοποίηση όλων των προεκλογικών της υποσχέσεων. Οσο για το μελ-

λον, όσο κι αν ο Καραμανλής προσπάθησε να τυλίξει με περιοκλάδες τα όσα είπε, στο τέλος του βγήκαν γαϊδουράγκαθα. Περιέγραψε μια πολιτική με νέους φόρους για τα λαϊκά στρώματα, με περικοπές κοινωνικών δαπανών, με μήνες αργότερα άρχισε να εφαρμόζει με τη βία το πρώ-

και τις εργασιακές σχέσεις, με μαζικό ξεπούλημα δημόσιων περιουσιακών στοιχείων.

Δεν έχει κανένα νόημα να καθήσουμε εμείς να απαριθμήσουμε ποιες ήταν οι προεκλογικές υποσχέσεις της ΝΔ που ξεχάστηκαν μετεκλογικά.

Το έχει κάνει ήδη ο αστικός Τύπος. Το έχουν κάνει και οι ενδιαφερόμενοι που είχαν επενδύσει κάποιες ελπίδες σ' αυτές τις υποσχέσεις. Γέμισε και πάλι η χώρα από απογοητευμένους και κοινωνικέρηδες. Οι μόνοι που πραγματικά δεν δικαιούνται «διά να ομιλούν» είναι οι Πασόκοι. Γιατί αυτοί τα 'χουν κάνει περισσότερες φορές αυτά που κάνει τώρα η ΝΔ. Να θυμίσουμε μόνο το 1985, που το ΠΑΣΟΚ πήρε τις εκλογές με σκληρά αντιδεξιά συνθήματα και υποσχέσεις για «καλύτερες μέρες» και λίγους μήνες αργότερα άρχισε να εφαρμόζει με τη βία το πρώ-

το «σταθεροποιητικό πρόγραμμα» σκληρής λιτότητας. Αν αξίζει, λοιπόν, να κάνουμε κάτι, είναι να τρίψουμε λίγο το λούστρο του «έπιτα-ξείπτα» της κυβέρνησης για να φανούν οι πραγματικοί παρόγοντες που καθορίζουν την πολιτική της.

Οταν ο Καραμανλής δηλώνει ότι αισθάνεται δυστυχής που δεν μπορεί να υλοποιήσει τις προεκλογικές τους δεσμεύσεις δεν ψεύδεται εντελώς. Οχι πως τον έχει πάρει ο πόνος για τα βάσανα του λαού, αλλά βλέπει με θλίψη πως ο ρυθμός πολιτικής φθοράς της κυβέρνησής του είναι πολύ πιο γρήγορος απ' όσο τον φανταζόταν. Θα ήθελε να πετάξει κάνα ψηυλάκι, όμως είναι τόσο βαθιά η κρίση του ελληνικού καπιταλισμού που δεν του επιτρέπεται ούτε οριακή πολιτική κοινωνικής δημιουργίας. Ο ρυθμός ανάπτυξης έχει πέσει, τα φέσια της

ΛΙΒΑΝΟΣ

**ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
τολής;**

**Μια παλιά
ιστορία**

Οι κυβερνήσεις του Λιβάνου και της Συρίας συμφώνησαν την περασμένη Δευτέρα να αποχωρήσουν οι 14.000 στρατιώτες της Συρίας από το Λιβάνο, με πρώτη φάση την αναδίπλωση στην κοινότητα Λαϊκής Στρατιωτικής της ΕΣΣΔ

περιφήμη μάχη του Τελ-Άλ-Ζαάταρ, σε συνεργασία με τους χριστιανούς Φαλαγγίτες. Μια σφαγή που υπεράσπισε και η παλαιά ποτέ «ΕΣΣΔ» δίνοντας άμεση κάλυψη στη Συρία που ανήκε στη σφαίρα επιρροής της.

Ηταν η εποχή που η διεθνής κοινότητα αποχωρήσεις την περιοχή του Λιβάνου, με πρώτη φάση την αναδίπλωση στην Ελεγχό των «τρομοκρατών» εκείνης της περιόδου, που ήταν οι δεκάδες χιλιάδες Παλαιστίνιοι μαχητές που είχαν καταφύγει στο Λιβάνο και είχαν αποκτήσει στενούς δεσμούς με αριστερές οργανώσεις της χώρας.

Και η Συρία σαν «μητέρα πατριδών» του Λιβάνου - οις μην ξεχνάμε ότι ο Λιβανός δημιουργήθηκε από τη Γαλλία πολύ πριν από το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο αποσπώντας εδάφη από τη Συρία - ανέλαβε το «θεάρεστο» έργο να διατηρήσει τις ενδιμηπεριαλιστικές ισορροπίες στην περιοχή επιβάλλοντας την τάξη. Πράγμα που το πέτυχε μετά από 15 χρόνια, αφοπλίζοντας τις περισσότερες μιλίταις (όχι όμως και τους Χριστιανούς Φαλαγγίτες, που είχαν τη στήριξη των ισραηλινών στρατευμάτων στην Μπεκάα, μέχρι την οριστική τους αποχώρηση της Συρίας το 1982, μετά από διάσπαση του φιλοσυριακού κινήματος Αμάλ). Η Χεζμπολά, η σπιτική οργάνωση που δημιουργήθηκε το 1982, μετά από διάσπαση του φιλοσυριακού κινήματος Αμάλ. Η Χεζμπολά (κόμμα του Θεού) - που στηρίχτηκε πρωτίστως από το Ιράν και δευτερευόντως από τη Συρία - κατόρθωσε να αποκτήσει ευρεία λαϊκή επιρροή μέσω του ένοπλου μεγαλύτερες δυνάμεις σύμφωνα με το CSIS. Μια δύναμη που δε μπορεί να μη ληφθεί υπόψη, τη στιγμή που ο λιβανέζικος στρατός αριθμεί - σύμφωνα με την ίδια έκθεση - όχι περισσότερους από 65.000 άνδρες, ελαφρά οπλισμένους και μερικές εκατοντάδες τανκς, ενώ δεν διαθέτει σχεδόν καθόλου αεροπορία και ναυτικό (800 άνδρες αποτελούν το δυναμικό της αεροπορίας και 1000 του ναυτικού, κι αυτοί μόνο στα χαρτιά).

της δεκαετίας του '80 (που σήμερα οριθμούν γύρω στις 200 με 250 χιλιάδες)^[1].

Το αγκάθι για τους Αμερικάνους δεν ήταν επομένως η Συρία που μετά την κατάρρευση της «ΕΣΣΔ» ήταν ακόμα πιο ευάλωτη στις πειρασίες τους. Ο νέος εχθρός ακούει στο όνομα Χεζμπολά, η σπιτική οργάνωση που δημιουργήθηκε το 1982, μετά από διάσπαση του φιλοσυριακού κινήματος Αμάλ. Η Χεζμπολά (κόμμα του Θεού) - που στηρίχτηκε πρωτίστως από το Ιράν και δευτερευόντως από τη Συρία - κατόρθωσε να αποκτήσει ευρεία λαϊκή επιρροή μέσω του ένοπλου μεγαλύτερες δυνάμεις σύμφωνα με το CSIS. Μια δύναμη που δε μπορεί να μη ληφθεί υπόψη, τη στιγμή που ο λιβανέζικος στρατός αριθμεί - σύμφωνα με την ίδια έκθεση - όχι περισσότερους από 65.000 άνδρες, ελαφρά οπλισμένους και μερικές εκατοντάδες τανκς, ενώ δεν διαθέτει σχεδόν καθόλου αεροπορί

Ολυμπιάδας είναι τεράστια, η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση απαιτεί να διατεθεί για τη στήριξη των καπιταλιστών και η τελευταία ικμάδα των δημόσιων οικονομικών, για να μπορέσουν να διατηρήσουν την όποια ανταγωνιστικότητά τους στην παγκόσμια καπιταλιστική αγορά. Μια αστική κυβέρνηση, λοιπόν, δεν έχει περιθώρια να ασκήσει και πολιτική κοινωνικής δημιουργίας, για να εξυπηρετήσει κάπως τις εκλογικές της ανάγκες. Το πολύ να μπορέσει να χαλαρώσει κάπως τα πράγματα τον τελευταίο χρόνο της θητείας της.

Ο Καραμανλής αισθάνεται σίγουρα άτυχος, γιατί πήρε την κυβέρνηση σε μια περίοδο που η κρίση βαθαίνει, ενώ το ΠΑΣΟΚ «έφραγε» ολόκληρη την πίτα της Ολυμπιάδας. Το σύστημα, όμως, το απρόσωπο σύστημα του καπιταλισμού, αισθάνεται ευτυχές για δυο λόγους. Πρώτο, γιατί η κυβέρνηση Καραμανλή δείχνει διατεθειμένη να υποστεί το πολιτικό κόστος, χωρίς να αλληλθωρίσει καθόλου προς λαϊκιστικά μέτρα, έστω και οριακά. Δεύτερο, επειδή το πολι-

κοί τόνοι, επισήμανση της ανακολουθίας λόγων και έργων, άλλα πλήρης άπνοια στο πρακτικό διεκδικητικό επίπεδο. Οταν η αγανάκτηση θα φουντώνει, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία θα αναλαμβάνει να οργανώνει κάποιες άσφαρες κινητοποιήσεις που με την αναπτοτελεσματικότητά τους θα σπρώχνουν τον κόσμο ξανά στο καθούκι του. Το σλόγκαν του ΠΑΣΟΚ είναι πεντακάθαρο: Θέλετε αλλαγή; Ψηφίστε ΠΑΣΟΚ. Οι ευκαιρίες για ψήφο δεν είναι λίγες. Σε ένα χρόνο θα έχουμε δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, οπότε είναι μια καλή ευκαιρία για μια μεγαλοπρεπή εκτόνωση της αγανάκτησης στις κάλτσες.

Ιδια ακριβώς είναι στην ουσία και η πολιτική του ΣΥΝ, ο οποίος επίσης άλλαξε ηγεσία. Ο Αλαβάνος εξακολουθεί να συμμαχεί με το ΠΑΣΟΚ σε συνδικαλιστικό επίπεδο, αλλά σε πολιτικό επίπεδο κρατάει τις ίδιες αποστάσεις του κρατούσε και ο Κωνσταντόπουλος από το ΠΑΣΟΚ, επειδή γνωρίζει ότι οι Πασόκοι δεν έχουν μπέσα. σε φραστικό επίπεδο προσπαθεί να εμφα-

νίζεται κάππως πιο αριστερά, αναζητώντας την αναθέρμανση της συμφωνίας με τους παρδαλούς συμμάχους του ΣΥΡΙΖΑ, η βοήθεια των οποίων χάρισε στον ΣΥΝ την εκλογική επιβίωση στις τελευταίες εκλογές.

Ο Περισσός ακολουθεί σταθερά τη δική του ρότα. Μπόλικη αντικαπιταλιστική δημαγωγία και αγωνιστική γυμναστική των κομματικών και φίλων δυνάμεων, χωρίς «ακρότητες», με απόλυτο σεβασμό στην αστική νομιμότητα και στους κανόνες του κοινοβουλευτικού παιχνιδιού. Στόχος η αναπαραγωγή του κομματικού μηχανισμού και η βελτίωση του εκλογικού ποσοστού. Τίποτ' άλλο. Οτιδήποτε ξεφεύγει από τον κομματικό έλεγχο συκοφαντείται και καταστέλλεται.

Ετοι, έχει δημιουργηθεί ένα πολιτικό σύστημα που καταπλακώνει ασφυκτικά την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της. Οχι μόνο δεν κάνει τίποτα για να την ενεργοποιήσει, αλλά την κρατάει ακινητοποιημένη και βοηθάει το κράτος στην καταστολή, όποτε αυτή χρειάζεται.

Αυτά τα συμπεράσματα που εντελώς περιληπτικά παρουσιάστηκαν παραπάνω, είναι νομίζουμε πιο σημαντικά ως αφετηρία προβληματισμών, από το να πιπλάμε και μεις την καραμέλα της αθέτησης των προεκλογικών υποσχέσεων της ΝΔ. Γιατί, σε τελευταία ανάλυση, αυτό το βλέπει και μόνος του ο κόσμος. Μόνο που δεν μπορεί να βρει διέξοδο. Γι' αυτό και καταφεύγει στην απελπισία. Στην ανάθεση των υποθέσεών του στους αντιπολιτευόμενους πόλους του πολιτικού συστήματος και στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία που δρα ως μια σημαντική συμπληρωματική δύναμη.

Γ' αυτό και σήμερα έχει σημασία να προβάλλεται μια πολιτική πρόταση που βρίσκεται σε πλήρη ρήξη και με το κομματικό και με το συνδικαλιστικό σύστημα της αστικής δημοκρατίας. Μια πολιτική πρόταση που θα έχει στη βάση της την ανάγκη για ανέξαρτη ταξική οργάνωση και δράση σε όλα τα επίπεδα. Χωρίς αυτή την προοπτική θα γυρίζουμε σε φαύλο κύκλο.

■ Takımış

Την κατάργηση του εφάπταις πρότεινε σε τηλεοπτική του εμφάνιση ο Θ. Γιάγκαλος, προκαλώντας έκπληξη στην κυβέρνηση που δεν φανταζόταν ότι μπορεί ένα μεγαλοστέλεχος του ΠΑΣΟΚ να τρέξει τόσο πολύ στον αντεργατικό δρόμο. Υστερα από την αρχική αμηχανία, η κυβέρνηση βγήκε στο ΠΑΣΟΚ από τα αριστερά, ως υπερασπιστής των συμφερόντων των εργαζομένων, προσπαθώντας έτσι να ισοφαρίσει την πολιτική ζημιά από την κριτική που δέχεται τελευταία για τη μη υλοποίηση των προεκλογικών της εξαγγελιών. Εκείνο που μετράει, βέβαια, είναι η διάθεση των Πασόκων να ανοίξουν ζήτημα εφάπταις, «έχενώντας» ότι οι ειδικοί λογαριασμοί ή τα Ταμεία για το εφάπταις λειτουργούν καθαρά ανταποδοτικά και χωρίς κρατική επιχορήγηση.

■ Μπιζνες πατριαρχικές

Υπάρχει μια έκταση στην καρδιά της Κυψέλης. Μια μικρή ανάσα πράσινου, που οι κάτοικοι της τοιμεντένιας αυτής περιοχής, της πιο πυκνοδομημένης στην Αθήνα, απαιτούν να την πάρει ο Δήμος και να φτιάξει πάρκο. Ο Δήμος Αθηναίων εδώ και χρόνια έχει εντάξει τη συγκεκριμένη έκταση των 5,5 στρεμμάτων στις προς απαλλοτρίωση εκτάσεις. Ομως, η διάθεσή του σκόνταψε στους «ιδιαίτερους» ιδιοκτήτες που χαίρουν ειδικής κρατικής προστασίας.

Ιδιοκτήτης της έκτασης είναι το πατριαρχείο Αλεξανδρείας, που προστατεύεται από ειδική συνταγματική διάταξη, σύμφωνα με την οποία οι ιδιοκτησίες του εξαιρούνται από την αναγκαστική απαλλοτρίωση στην οποία υπόκεινται οι ιδιοκτησίες των κοινών θνητών. Οι κάτοικοι της περιοχής και ο Δήμος έχουν απευθυνθεί στο πατριαρχείο, ζητώντας όχι την παρασχώρηση αλλά την πώληση της έκτασης, για να γίνει το μικρό πάρκο. Αμ. δε. Οι δεσποτάδες κάνουν μπιζίνες και οι μπιζίνες τους οδηγούν στην επιλογή της κατασκευής ενός ενιαίοροφου κτιρίου γραφείων, με πενταόροφο υπόγειο γκαράζ στα 4,5 από τα 5,5 στρέμματα της έκτασης. Οι

κάτοικοι έχουν απευθυνθεί στον... ευαίσθητο πατριάρχη και... περιμένουν την απάντησή του!

ωρούν την αγορά συστατικό στοιχείο της δημοκρατίας (του καπιταλισμού δηλαδή) ή θεωρούν την αγορά στοιχείο της δημοκρατίας των πολιτών, της λαϊκής δημοκρατίας, δηλαδή του σοσιαλισμού. Το ότι στην αγορά το κύριο εμπόρευμα που καθορίζει όλα τα άλλα είναι η εργατική δύναμη είναι απλώς μια λεπτομέρεια.

Οπως λεπτομέρειες ή αδυναμίες ή λάθη με δευτερεύουσα σημασία χαρακτηρίζονται όλα όσα αντικρίζει κανείς κοιτώντας το συνδικαλιστικό κίνημα αυτό το χρόνο. Αρχιγνασμένες αίθουσες, αναπταικές καρέκλες, μια αίσθηση μούχλας και σαπίλαις στην απόδραση. Στη μέση του τοπίου, όπως ο Παρθενώνας πάνω στην ακρόπολη της αττικής γης, η κάλπη. Ολοι οι δρόμοι, όλες οι συμφωνίες, όλες οι δολοπλοκίες, όλες οι σπονδές οδηγούν προς αυτή. Αυτή ως μόνιμη κολυμβήθρα του Σιλωάμ αναβαθμίζει, ανακαινίζει, ανανεώνει το συνδικαλιστικό κίνημα. Γιατί την ψηφοφορία τη βαφτίζει συμμετοχή, την εκλογική καμπάνια αγώνα, τις επισκέψεις στα γραφεία των αρμοδίων, των συναρμοδίων και των αναρμοδίων τρέξιμο για την υπόθεση των εργαζόμενων. Τη συμμετοχή στις συνεδριάσεις των... ΔΣ (που πολές φορές είναι απλά υποχρεωτική, λόγω επαγγέλματος) τη μεταμορφώνει σε αγώνα για την υπόθεση των εργαζόμενων. Αγώνα που ξεκινάει από το καπιταλιστικό κράτος δικαίου και φτάνει ως τον βαθύ κομμουνισμό.

Αλλά, δεν μπορούμε να πούμε, οι εισωτερικοί τοίχοι των μαγαζιών της αγοράς είναι γεμάτοι με μεγάλες μορφές, με μεγάλες στιγμές της ιστορίας του κινήματος. Σικάριο, κόκκινη πλατεία, Θεοσολονίκη του '68, σκοπευτήριο της Καισαριανής, πολλά, πολλά, πάρα πολλά. Τί να σκέφτονται άραγε όλοι αυτοί κοιτώντας το χάλι του τοπίου; Μάλλον ό,τι και ο Ιωάννης όταν έγραψε την Αποκάλυψη.

Υπάρχει αντίλογος, βεβαίως. Πώς θα γινόταν αλλιώς; Λέει ότι έγιναν κάποιοι αγώνες -όχι αυτοί που θέλαμε (προσέξτε το... όχι αυτοί που θέλαμε, είναι φάρμακο για πάσα νόσο, όπως η ασπιρίνη)- αλλά έγιναν. Κάτι εικοσιτετράωρες -να, τώρα, αμέσως μετά τις αποκριές έχει αγωνιστικό τριήμερο, σαν συνέχεια του καρναβαλιού- κάτι συλλαλητήρια, κάτι τελος πάντων. Οπως και πέρυσι και πρότεροι και αντιπρότεροι και παραπρότεροι. Οπως δλα αυτά τα χρόνια, που η γραφειοκρατία έχει εντελώς αποστεωθεί. Που η εργατική τάξη δοκιμάζεται όλο και περισσότερο. Δοκιμάζεται από την εξαθλιωση, δοκιμάζεται από την ανεργία, δοκιμάζεται από την εντατικότητα, δοκιμάζεται από τα εργατικά απυχήματα, δοκιμάζεται από τις εργασιακές σχέσεις, δοκιμάζεται συνεχώς.

Ομως ο Παρθενώνας -δηλαδή, η κάλπη- εκεί, ατράνταχτος στη θέση του. Με τα Ψηφοδέλτια να εισέρχονται από παντού από κάθε κατεύθυνση, από κάθε απόχρωση, χλιάδες, δεκά-

δες χιλιάδες, εκατοντάδες χιλιάδες, συνεχώς μέσα της. Δυστυχώς δεν θεωρήσαμε σκόπιμο να επισκεφτούμε τις ιερές μητροπόλεις -σόρρου, αυτό είναι απότο άλλο- τα ιερά γραφεία της ΤΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ για να συγκεντρώσουμε τα στοιχεία από την κίνηση των καλπών και των ψηφιδελτίων του χρόνου που πέρασε. Καταγράψαμε στο προγραμματικό πεδίο της ταξικής πάλης ορισμένους αγώνες, ορισμένες κινητοποιήσεις, ορισμένες μικροσυγκρούσεις. Σε μια διαρκή προσπάθεια διατήρησης της δουλειάς, για να μη χαθούν τα δεδουλευμένα κ.λπ.

Αμυντικοί αγώνες που πνίγηκαν μέσα στη γενικότερη άπνοια του κόσμου της εργασίας και τις σπαραξικάρδιες συμπαραστάσεις των γραφειοκρατών. Αυτοί οι αγώνες, όμως, ακόμα και αν ακουμπάνε στα σάπια στρήγματα των γραφειοκρατών, δεν κρύβουν αλλά ισά-ίσα αποκαλύπτουν (αν ψάχεις λίγο κάτω από την επιφάνεια το πρόγραμμα), ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία είναι

οριστικά και αμετάκλητα γερασμένη, κουρασμένη, βολεμένη, αναποτελεσματική. Πάρτε το παραδείγμα των συμβασιούχων. Δραστηριοποίθηκε η ΓΣΕΕ, δραστηριοποίθηκε το ΠΑΜΕ. Λόγια, λόγια, λόγια, χιλιάδες λόγια. Μια πράξη - δηλαδή μια ψιλοκινητοποίηση- για ένα εκατομμύριο λόγια. Ποιού βρίσκεται τώρα το θέμα; Στις συνδικαλιστικές καλένδες και στους δικιγγόρους.

Α, εκείνο που δεν πρέπει να

ξέχασουμε είναι ότι σ' αυτό το τοπίο δεν κινούνται εργάτες Απλώς ψηφίζουν. Λίγοι. Και αυτοί βαριεστημένοι, χωρίς να περιμένουν ιδιαίτερα πράγματα. Υπενθυμίζουμε ότι το σημείωμα μας έπρεπε να παρουσίασει την εικόνα των συνδικάτων, του συνδικαλιστικού κινήματος στον ένα χρόνο διακυβέρνησης της ΝΔ. Δεν μπορεί να σταθεί αναλυτικά στο καίριο ζήτημα που εξακολουθεί να είναι τη πως μπορούμε να αντιδράσουμε σ' αυτήν την κατάσταση πως μπορούμε να δράσουμε για να φύγουν από τον αέρα οι ρύποι των ψηφοδελτίων και να καθαρίσει η αιτιούσφαιρα με το οδυγόνο της ταξικής πάλης. Δεν εννοούμε σε καμιά περίπτωση πως θα τα βγάλουμε πέρα με τις γνωστές «ουρές» των γραφειοκρατών τύπου ΣΕΚ, ΔΕΑ. κ.ο.κ. Εννοούμε πώς θα μπει σε σωστή ρότα η αγωνία, η θελητισμή, η αγανάκτηση, η δράση των διοικητών που συμφωνούν πως πρέπει να παλέψουν για ένα νέο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα των καταπιεσμένων.

Η αποτίμηση ενός χρόνου γραφειοκρατικής σαπίλας του συντεταγμένου και αναγνωρισμένου από το κράτος της οικονομικής ολιγαρχίας συνδικαλιστικού κινήματος υπογραφμένης ζει ότι δεν μπορεί μέσα από αυτόν τον σάπιο οργανισμό να ξεπηδήσει τίποτα το ελπιδοφόρο και το ριζοσπαστικό. Η υπενθύμιση αυτή έχει για άλλη μια φορά ιδιαίτερη αξία.

Παντελής Νικολαΐδης

Στη μνήμη του πρώτου χαμένου συντρόφου Μήτσου Πέτσα προσφέρουμε στην «Κόντρα» 100 ευρώ.

κτάκτο στρατοδικείο Νο 5

■ 13η συνεδρίαση
Δευτέρα, 7.3.05

Η Κυριακίδου ανέβηκε στο βήμα των μαρτύρων εμφανώς εκνευρισμένη. Τον εκνευρισμό της έδειξε από την ορχή, απαντώντας στις ερωτήσεις του υπεραισπιστή Βλαντή, διορισμένου συνηγόρου υπεράσπισης του Κ. Αγαπίου. Οπως την είχαν δασκαλέψει, απαντούσε στο 90% των ερωτήσεων, με ένα στερεότυπο «έχω απαντήσει». Προφανώς, για να μην πέσει σε αντίφαση με αυτά που είχε καταθέσει πριν ή για να μειωθεί ο αριθμός των αντιφάσεων.

Στη διάρκεια των ερωτήσεων του Ε. Βλαντή παρενέβη και η έδρα (πρόεδρος και εισαγγελέας) και η Κυριακίδου αναγκάστηκε να πει κάποια από αυτά που είχε παραλέιψει, όπως για το «κατάλληλο» ντύσιμο του Κανά, όταν πήγαινε σε ενέργειες, που αυτή τη φορά δεν το όρισε αυτοτρόπο («κοστούμι και γραβάτα»), αλλά το βελτίωσε: «Ερχόταν στο σπίτι και άλλαζε, γιατί με τα ρούχα της δουλειάς θα τραβούσε την προσοχή!». Προσέξτε το σχήμα: Πήγαινε στη γιάφρα, έπειαιρε το πιοτόλι και μετά πήγαινε στο σπίτι και άλλαζε. Καμιά φορά φορούσε και ψεύτικο μουστάκι. Και γιατί να κάνει όλο αυτό το σύνθετο και επικινδυνό δρομολόγιο (γιάφρα – σπίτι – στόχος – γιάφρα – σπίτι); Γιατί να κρατάει στο σπίτι τα ρούχα των ενεργειών και υλικά μεταφέρεσης και να μην τα έχει στη γιάφρα, που ήταν πιο ασφαλή; Γιατί να κρατάει στο σπίτι σκάνερ για να ακούει τις συνομιλίες της Αστυνομίας και να μη κάνει αυτή τη δουλειά στην ασφαλή γιάφρα; Οπλισμός και λοιπό υλικό φυλάσσονταν στις γιάφρες και το σκάνερ στο σπίτι του Κανά, με κίνδυνο να το δει κόσμος άσχετος;

Απλή λογική, αλλά σ' αυτές τις δίκες η απλή λογική μένει έξω από τις δικαστικές αίθουσες.

Με το που άρχισε να υποβάλει ερωτήσεις ο Α. Κούγιας, ο εκνευρισμός της Κυριακίδου ανέβηκε στο κατακόρυφο, γεγονός που ανάγκασε τον πρόεδρο να της συστήσει ψυχραιμία. Πρώτη ερώτηση, πρώτη αντίφαση. Ο Κούγιας ρωτάει πότε διαταράχτηκαν οι σχέσεις της με τον Κανά και η Κυριακίδου απαντάει το 1998. Στην πρώτη κατάθεσή της στον Διώτη, όμως, λέει ότι οι σχέσεις τους διαταράχτηκαν το 1980. Ο πρόεδρος προσπαθεί να παρέμβει, ο Κούγιας επιμένει να κάνει αυτός τις ερωτήσεις και η Κυριακίδου παθαίνει το πρώτο αμόκ. Γυρίζεται στην πλατεία της Φρεγκούνας, δε και την άκουσε όλη η Ελλάδα, ενώ τον τρόπο που δόθηκαν όλες οι καταθέσεις της Κυριακίδου στον Διώτη ή την Αστυνομία δεν τον γνωρίζει κανένας. Ο Α. Κούγιας συνέχισε να ρωτάει με βάση τα όσα η Κυριακίδου είπε στη συνέντευξη αυτή και η Κυριακίδου να μην απαντάει, μολονότι καταδείχτηκαν νέες κραυγαλαίες αντιράσσεις. Γ' αυτό, άλλωστε, την είχαν δασκαλέψει να μη δώσει καμιά απάντηση για τη συνέντευξη, το απομοιγνητοφωνημένο κείμενο της οποίας, πάντως, κατατέθηκε στο δικαστήριο και αποτελεί αναγνωστέο έγγραφο.

Ζει την πλάτη στο δικαστήριο και αρχίζει να... τα χώνει στον Κανά. Αμέσως μετά... τα χώνει στον Κούγια: «Έτσι είμαι εγώ, καρκατσουλιό, έχεις κάνα πρόβλημα;». Υστερα από λίγο κατάρρευση και νέα

Αλλη αποκαλυπτική στιγμή ήταν όταν ο Α. Κούγιας διάβασε στο δικαστήριο μήνυση που έχει κάνει ο Κανάς κατά της Κυριακίδου, σε ανύποπτο χρόνο. Στις 20.2.2002, όταν η Κυριακίδου δεν έχει ακόμα πάει στον Διώτη. Στη μήνυση αυτή ο Κανάς έκανε σημείωση στην

έκρηξην. Πού έφερνε ο Κανάς την τοάντα με τα διαρρηκτικά εργαλεία, τις περούκες, τις πλαστές ταυτότητες και τις κλεμμένες πινακίδες κυκλοφορίας; ωρτάει ο Κούγιας. Στη Δημητρακοπούλου 1, απαντά τη Κυριακίδου. Γιατί στο προηγουμένο δικαστήριο είπατε ότι την έφερνε στη γκαρονιέρα της Βελβενδού 34, όπου μένωτε με την αδερφή σας; επονέρχεται ο Κούγιας. Κάγκελο η Κυριακίδου. Πιάνει το κεφάλι της με τα δυο χέρια, αρχίζει να λέει «δε θυμάμαι, μπορεί να το είπαν», πέφτει ο τόνος και σε λίγο αρχίζει να φωνάζει υστερικά, οπότε ο πρόεδρος αναγκάζεται και πάλι να της συστήσει να πονηθεί και να υπν στιδεικύνει ταυρού

τή, λοιπόν, ο Κανάς καταμαρτυρεί πολλά στην Κυριακίδου και μεταξύ αυτών ότι τον απειλούσε πως θα πάει στην Αστυνομία και θα πει ότι ήταν μέλος της 17!!! Η Κυριακίδου, ουρλιάζοντας και πάλι, έλεγε ότι έχει καταδίκαστε ερήμην και έχει κάνει έφεση. Λες και αυτό ήταν το ζήτημα και όχι το ότι σε ανύποπτο χρόνο, όταν ουδείς τον έχει κατηγορήσει ως «τρομοκράτη», καταγγέλλει την Κυριακίδου για συγκεκριμένες απειλές σε βάρος του, οι οποίες λίγους μήνες αργότερα έγιναν κατάθεση στον Διώτη.

Τί αποδείχτηκε από όλη την εξέταση; Αυτό που αποδείχτηκε και στην προηγούμενη δίκη, αλλά σιγά σιγά το ερωτήμα κα-

Στο ίδιο στιλ συνεχίστηκε η εξέταση της Κυριακίδου από τον Α. Κούγια. Ο συνήγορος βήμα-βήμα ξετύλιγε το κουβάρι και εντόπιζε όλες τις αντιφάσεις, όχι μόνο σε σχέση με τις προσανακριτικές της καταθέσεις, αλλά και σε σχέση με την προηγούμενη δίκη. Γιατί όσο φροντιστήριο και να της είχαν κάνει, η Κυριακίδου δεν μπορούσε να θυμάται όλες τις απίθανες λεπτομέρειες και τι ελέγει κάθε φορά, ενώ ο συνήγορος τα είχε όλα ταξινομήμενα. Οχι μόνο τις λογικές απιθανότητες, αλλά και τα υποτιθέμενα πραγματικά περιστατικά, όπως τα έχει κατά καιρούς περιγράψει η Κυριακίδου. Δεν ήταν λίγες οι φορές που ο ίδιος ο πρέδρος, μολονότι προστάτευε συνεχώς την Κυριακίδου, αναγκάστηκε να παρατη-

ρήσει ότι δεν δίνει σαφή ή πειστική απάντηση.

Η μεγάλη έκρηξη της Κυριακίδου (κυριολεκτικά ούρλιαζε) ήταν όταν ο Α. Κούγιας άρχισε να ρωτάει σχετικά με την περιβόητη συνέντευξη της Κυριακίδου στην Παναγιωτορέα. Η Κυριακίδου, όπως είχε κάνει και στην προηγούμενη δίκη, ούρλιαζε ότι δεν θέλει να απαντήσει σε οτιδήποτε σχετικό μ' αυτή τη συνέντευξη, επειδή αυτογελοιοποιήθηκε, όπως έλεγε, και όταν ο πρόεδρος της είπε ότι ο συνήγορος έχει δικαίωμα να ρωτήσει, με όλο το θράσος της απάντησε: «Εγώ θα κλείσω τα' αυτιά μου και δεν θ' ακούω». Αρχισαν, λοιπόν, οι ερωτήσεις. Τον Αγαπίου τον ειδες μία φορά, που λες σε όλες τις καταθέσεις σου, ή δύο, που είπες στην Παναγιωτορέα; Απάντηση: «Δεν θέλω ν' απαντήσω, δεν πρόκειται ν' απαντήσω». Ο συνήγορος συνέχισε τις ερωτήσεις και η Κυριακίδου έκλεινε τ' αυτιά με τα δυο της χέρια! Μιλάμε για σκηνές απόλυτα σουρεαλιστικές, που έξευτελίζαν το δικαστήριο και τη διαδικασία και όχι την Κυριακίδου, που δεν καταλαβαίνει από τέτοια. Και όμως, όπως παρατίθεται στην Κ. Ιστοροποιίου, αντέρη πανεύ-

πηγής ή κ. λαρούσου, αυτή η συνέντευξη είναι πολύ κρίσιμη, γιατί την είδε και την άκουσε όλη η Ελλάδα, ενώ τον τρόπο που δόθηκαν όλες οι καταθέσεις της Κυριακίδου στον Διάρθρη την Αστυνομία δεν τον γνωρίζει κανείς. Ο Α. Κούγιας συνέχισε να ρωτάει με βάση τα όσα η Κυριακίδου είπε στη συνέντευξη αυτή και η Κυριακίδου να μην απαντάει, μολονότι καταδείχτηκαν νέες κραυγαλαίες αντιφάσεις. Γ' αυτό, άλλωστε, την είχαν δασκαλέψει να μη δώσει καμιά απάντηση για τη συνέντευξη, το απομονωγμένο κείμενο της οποίας, πάντως, κατατέθηκε στο δικαιστήριο και αποτελεί αναγνωστέο έγγραφο.

Αλλή αποκαλυπτική στημή ήταν όταν ο Α. Κούγιας διάβασε στο δικαστήριο μήνυση που έχει κάνει ο Κανάς κατά της Κυριακίδου, σε ανύποπτο χρόνο. Στις 20.2.2002, όταν η Κυριακίδου δεν έχει ακόμα πάει στον Διώτη. Στη μήνυση αυτή, λοιπόν, ο Κανάς καταφαρτυρεί πολλά στην Κυριακίδου και μεταξύ αυτών ότι τον απειλούσε πως θα πάει στην Αστυνομία και θα πει ότι ήταν μέλος της 17Ν!!! Η Κυριακίδου, ουρλιάζοντας και πάλι, έλεγε ότι έχει καταδικαστεί ερήμην και έχει κάνει έφεση. Λες και αυτό ήταν το ζήτημα και όχι το ότι σε ανύποπτο χρόνο, όταν ουδείς τον έχει κατηγορήσει ως «τρομοκράτη», καταγγέλλει την Κυριακίδου για συγκεκριμένες απειλές σε βάρος του, οι οποίες λίγους μήνες αργότερα έγιναν κατάθεση στον Διώτη.

Τί αποδείχτηκε από όλη την εξέταση;
Αυτό που αποδείχτηκε και στην προηγούμενη δίκη, άλλος αιτά τη φρούριο κα-

Θαρά, γιατί οι αντιφάσεις τώρα περιλαμβανον και τα όσα είχε καταθέσει η Κυριακίδου στην προηγούμενη δίκη. Αποδείχτηκε ότι η Κυριακίδου είναι μια εξ ολοκλήρου κατασκευασμένη μάρτυρας της Αντιτρομοκρατικής, η οποία όμως δεν μπορεί να υποστηρίξει το σενάριο. Γιατί αυτό το σενάριο έχει πολλές «τρύπες» και με το φανατισμό και το ασύγαστο μήσος της η Κυριακίδου τις πολλαπλασιάσει, από κατάθεση σε κατάθεση και από δίκη σε δίκη. Γι' αυτό και τούτη τη φορά της είπαν να απαντά συχνά με ένα «δε θυμάμαι». Κάποια στιγμή, μάλιστα, έχοντας για πολλοστή φορά χάσει την ψυχαριμία της, είπε: «Δεν θυμάμαι και δεν θα απαντήσω και μετά μπορεί να μου λέτε ότι είπα άλλα».

Αντίθετα, η υπεράσπιση Κανά απέδειξε για μια ακόμα φορά τους ισχυρισμούς της. Οτι ο Κανάς έκανε κάποια στιγμή ένα συμβατικό γάμο με την Κυριακίδην, από τον οποίο γεννήθηκε ένα παιδί, όμως αυτός ο γάμος ποτέ δεν ευτύχησε. Η Κυριακίδην επιδιόρθων επίσειρα ετών σε ένα ανελέγητο κυνηγητό του Κανά, στην Αθήνα και την Κίμωλο, μέχρι που ήρθε σε επαφή με την Αντιτρομοκρατική, μέσω φίλων και συμμαθητών της αστυνομικών. Ο Κανάς επιλέχτηκε ως στόχος, λόγω της εποιγγελματικής του σχέσης με τον Τσιγαρίδα και επειδή η Κυριακίδην ήταν βολική για να χτιστεί πάνω της ολόκληρο το σενάριο. Οι άλλοι στημένοι μάρτυρες (Τόγκα, Πομάνης, Σιώζου) βρέθηκαν εκ των υστέρων, αφού έδειξαν προθυμία να προσφέρουν... πατριωτικό έργο, μόνοι αυτοί ανάμεσα σε δεκάδες ενοίκους των πολυκατοικιών στην Πάτρα 51 και στην Πολέμωνος 13, οι οποίοι προσεγγίστηκαν από την Αντιτρομοκρατική, εξετάστηκαν, αλλά δεν δέχτηκαν να προβούν σε κατευθυνόμενες αναγνωρίσεις.

■ 14η συνεδρίαση Τρίτη, 8.3.05

Με την έναρξη της συνεδρίασης ο πρόεδρος ανακοινώνει την απάντηση της Ασφαλείας σχετικά με το όνομα Σκουτουδάκη. Η απάντηση είναι σαφής: ουδέποτε έχει εκδοθεί δελτίο ταυτότητας σε αυτό το όνομα, ούτε έχει δηλωθεί απώλεια. Η έναρξη της διαδικασίας συνοδεύτηκε και από ένα επεισόδιο που δεν είχε συνέχεια. Επειδή το δικαστήριο είχε καλέσει μάρτυρες και για την υπόθεση της πρώτης έκρηξης, η Α.Λ. Ζορμπαλά (υπεράσπιση Κασιμή) είπε πως οι συνήγοροι δεν είχαν ειδοποιηθεί και δεν έχουν ούτε τη δικογραφία μαζί τους. Επειδή δε η εξέταση των πράξεων θα έχει να κάνει και με το ζήτημα αν πρόκειται για εγκαταστάσεις κοινής ωρελείας, θα πρέπει να γίνει κάποιο διάλειμμα για να συνεννοηθούν οι συνήγοροι. Ο Κ. Αγαπίου πήρε το λόγο για να πει ότι με δόλιο και ύπουλο τρόπο επταναφέρεται το ζήτημα της παραγραφής, που υποδηλώνει ότι οι κατηγορούμενοι είνοι ένοχοι για τις πράξεις. Η Α.Λ. Ζορμπαλά αντέδρασε -και δικαίως- με μια δηλωση αποδοκιμασίας των χαρακτηρισμών ιδολίος και ύπουλος τρόπος». Θυμίζουμε ότι ένσταση παραγραφής είχε υποβάλει η υπεράσπιση της Ειρ. Αθανασάκη και την είχε υποστηρίξει και η υπεράσπιση Τσιγαρίδα.

Στη συνέχεια ο λόγος δίνεται στον συνήγορο Κων/νο Συνοδινό (υπεράσπιση Κονά), ο οποίος αφτάσει την Κυριακήδην

αν στις καταθέσεις της υπάρχουν μόνο πρόμακτα που είπε η ίδια. Η Κυριακίδου απαντά, φυσικά, καταιφατικά. Μπορείτε να μου τείχετε –συνεχίζει ο συνήγορος– οι σημαίνει η φράση «ανακολουθία λόγων και έργων»; Κόκολο η Κυριακίδου. Αρχίζει να παραφιλάει, να ρωτάει τον συνήγορο γιατί της κάνει την ερώτηση, να ανεβάζει τους τόνους, για να καταλήξει ότι δεν θελει να απαντήσει!

Αγαπάστας ποτέ τον κ. Κανά; είναι η επόμενη ερώτηση. Ποιάρει φωτιά η Κυριακίδου και αρχίζει να ουρλιάζει: «Δεν θα σας απαντήσω για τις ερωτικές μου προτιμήσεις». Αμέσως μετά, βγάζει από την τσάντα της οικογενειακές φωτογραφίες, για να δείξει πόσο αγαπημένη οικογένεια ήταν με τον Κανά! «Εδώ γίνεται δίκη του ΕΛΑ και όχι αν εγώ ερωτεύτηκα τον Κανά, γι' αυτό δεν θα απαντήσω σε καμιά προσωπική ερώτηση», δηλώνει. Αμέσως μετά, όμως, απαντά: «Ήταν κεραυνοβόλος έρωτας, τον ειδα και λοχτάρισε η ψυχή μου, ήταν ο άνδρας των ονείρων μου, ωραία κοπέλα ήμουνα, ωραίος νεαρός ήτανε, ήρθε και με ζήτησε από τους γονείς μου! Στη συνέχεια και για αρκετή ώρα ζήσαμε σκηνές απειρου καλλους με ερωτήσεις και απαντήσεις που παραπέμπουν σε εκδίκαση υπόθεσης διαζυγίου υπό συνθήκες σκληρής αντιδικίας. Πότε και γιατί καυγάδιζαν η Κυριακίδου με τον Κανά, ποιος σήκωνε χέρι, ποιος γαμοσταύριζε τον άλλο κ.λπ. Η Κυριακίδου, μάλιστα, μολονότι είχε ζήτησε να κοταθέσει καθίστη, σηκωνόταν από τη θέση της, αλώνιζε στο χώρο μπροστά από την έδρα και συχνάπικνά μπινελίκωνε τον Κανά, αγνοώντας τις ερωτήσεις του συνήγορου και τις υποδείξεις του προέδρου να ηρεμήσει. Μιλάμε για σκηνές βγαλμένες από φαρσοκωμωδία του αισχύστου ειδους. «Σχγά μη σας πω που το κάνωμε και πότε το κά-

ος πω τον τακόμε και ποτε το καναμέ,¹ ήταν μια από τις χαρακτηριστικές απάκες της. Οταν ξαναφράγθηκε για τη συνέντευξή της στην Πλανητώρεα, είπε ότι θα κλείσει τ' αυτιά της. Τα έκλεισε με τα δύο χέρια, αλλά αμέσως κατέβασε το ένα για ν' ακούει και παρενέβαινε συνεχώς! Και η κορυφαία απάκα της Κυριακίδηου: «Μόνο που θα του σπάσω το κεφάλι (σ.σ. του Κανά) καμιά μέρα. Δεν τον έδειρα, αλλά σήμερα που είναι η μέρα της γνωσίκας θα τον δείρω!! Φώναζε, μινδόκλαιγε, απειλούσε, έβριζε τον Κανά, ήταν μια Μαϊνάδα, τυφλώμενη από ζήλια και από μίσος. Ποιού περισσότερο σε σχέση με την εικόνα της στην πρώτη δίκη.

Οταν η κουβέντα ήρθε σε άλλα ζητήματα ουσίας, άρχισαν πάλι οι αντιφατικές απαντήσεις. Η Μυρτώ υποτίθεται ότι είχε αναλάβει τη... θεωρητική της διαπαιδογώγηση, αλλά αυτό το έργο δεν μπορούσε να γίνει στη γιράφκα της Πολέμωνος». Γινόταν στο ζαχαροπλαστείο

«Σόνια» και σε μια ταβέρνα πίσω από το γήπεδο του Παναθηναϊκού! Η ίδια η Κυριακίδη ήταν μέλος του ΕΛΑ, αλλά δεν θυμάται πώς και πότε έφυγε. Τώρα δηλώνει ότι δεν ήταν ούτε περιφερειακό μέλος! Δεν ξέρει αν ο Γιάννης είχε κλειδιά από την Πολέμωνος, αλλά σε μια κατάθεσή της έχει πει ότι είχε! Σε κατάθεσή της είχε δηλώσει ότι θα προσκομίσει απόκομμα εφημερίδας για μια έκρηξη, για να πιστοποιηθεί η ακριβής ημερομηνία και η ενοχή του Κανά και της Μυρτούς, τώρα όμως δηλώνει ότι δεν έχει κανένα απόκομμα! Στο προηγούμενο δικαστήριο είχε καταθέσει ότι ψώχυνοντας τις τσέπες του Κανά βρόκε νοστί της ΛΕΗ για το δια-

μέρισμα της Αμορίου 6-8, ενώ τώρα είπε πως ο Κανάς της έδωσε να πάει να πληρώσει τη ΔΕΗ και μάλιστα της είπε να πάει στα κεντρικά και όχι στο συνοικιακό κατάστημα (λες και όταν πληρώνεις ένα λογαριασμό δηλώνεις και το όνομά σου)! Και βέβαια, μπέρδεψε πάλι τις ημερομηνίες, κάνοντας λάθος ολόκληρες τετραετίες!

Το όνομα Πουλλακίδας (πρόκειται για αστυνομικό, που η πλευρά Κανά υποστηρίζει ότι ήταν φίλος της Κυριακίδου από το νυχτερινό και είναι αυτός που την έφερε σε επιφορή με την Αντιτρομοκρατική) δεν της λέει τίποτα, δήλωσε απαντώντας σε ερώτηση του Κ. Συνοδινού. Αμέσως μετά, όμως, «Θυμήθηκε» ότι ήταν ένας αξιωματικός που τον βρήκε τυχαία στο Α.Τ. Κολωνού, όπου πήγε για να καταθέσει ένα εξάδικο για τον Κανά. Εκτοτε δεν τον έχει ξαναδεί. Ο Πουλλακίδας, όμως, έχει καταθέσει στον ειδικό εφέτη ανακριτή Ζερβομπέάκο, ότι έχει συναντήσει κάποιες φορές την Κυριακίδου στο δρόμο, όπου του διηγήθηκε τα βάσανά της! Κόκαλο και πάλι η Κυριακίδου. Δεν θυμόταν όύτε αυτή τη λεπτομέρεια, μολονότι για την κατάθεση Πουλλακίδα είχε γίνει λόγος και στην προηγούμενη δίκη. Και γιατί πήγε στο Α.Τ. Κολωνού για μια υπόθεση που υπεύθυνο ήταν το Α.Τ. Κυψέλης; Γιατί έτσι της είπαν, απάντησε, χωρίς κανένας από την έδρα να ελέγχει στοιχειωδώς τον ισχυρισμό της. Χρειάστηκε να παρέμβει αργότερα ο Χρ. Τσιγαρίδας με ένα απλό ερώτημα: «Ας δεχτούμε ότι την Κυριακίδου την πληροφόρησαν λάθος και πήγε στο Τμήμα του Κολωνού. Ο αξιωματικός υπηρεσίας Πουλλακίδας, όμως, γιατί δεν της υπέδειξε ότι το Τμήμα είναι αναρμόδιο και πρέπει να απευθυνθεί σε άλλο Τμήμα?». Τοπιουδιά από την έδρα.

Ούτε τον γαμπτρό του εισαγγέλεα Βερνάρδου, Σπύρο Χρήστου, γνωρίζει η Κυριακίδου. Ο συγκεκριμένος άνθρωπος, όμως, είχε καταθέσει στο προηγούμενο δικαιοστήριο, ότι ήξερε πως ο Κανάς έκανε την έκρηξη του Θρησέου και το είχε μάθει από τον Πουλλακίδα (σύχναζαν στο ίδιο καφενείο), ο οποίος το είχε πληροφορηθεί από την Κυριακίδου (το γεγονός είχε καταγραφεί στο ρεπορτάζ μας κατά την προηγούμενη δίκη). Οταν ρωτήθηκε αν γνωρίζει τον αστυνομικό Τάσο Αμοιρίδη, απάντησε: «Εσείς όπως το πάτε θα με ρωτήσετε αν γνωρίζω όλη την Αστυνομία. Γ' αυτό απαντώ δεν θυμάμαι!» Ο Αμοιρίδης είναι αισφαλής της Αντιτρομοκρατικής και έχει παρασημοφορηθεί με το αιτιολογικό ότι κατάφερε να διεισδύσει σε κύκλους του ΕΛΑ και να βοηθήσει στην εξάρθρωσή του. Γ' αυτό η Κυριακίδου, «καμμένη» από την απάντηση που έδωσε για τον Πουλλακίδα, απάντησε «δεν θυμάμαι» για τον Αμοιρίδη.

Μετά το διάλειμμα πήρε το λόγο ο Α. Κανάς. Αφού είπε διάφορα για τη σχέση του με την Κυριακίδου, διάβασε μια ακόμα αισχρή δήλωση ενάντια στον Χρ. Τσιγαρίδα, ο οποίος –σύμφωνα με αυτή τη δήλωση– είναι αυτός που στηρίζει το κατηγορητήριο και όχι η Κυριακίδου. Φυσικά, περιέλαβε και πάλι στους συνεργάτες της Αντιτρομοκρατικής και το κίνημα αλληλεγγύης. Επ' αυτού μάλλον δεν χρειάζεται κανένα μακροσκελές όχολιο. Εχει γίνει φανερό, ότι ο Κανάς έχει γίνει σ' αυτή τη φάση η αιχμή του δόρατος μιας κατεύθυνόμενης συκοφαντικής εκστρατείας, που σκοπό έχει να απαξιώσει συγκατάστες όπως ο Χρ. Τσιγαρίδας και

ο Δ. Κουφοντίνας, αλλά και το κίνημα αλληλεγγύης, που είναι αυτό που σηκώνει το βάρος της σύγκρουσης με την τρομούστεριά και την κρατική τρομοκρατία. Να είναι τόσο ακρεβής που να μην καταλαβαίνει τι λέει; Δεν το νομίζουμε.

Ερωτήσεις στην Κυριακίδου υπέβαλε και ο Κ. Αγαπίου. Από τις απαντήσεις της δεν προέκυψε κάτι το καινούργιο. Φρόντισε να κάνει για μια ακόμα φορά σαφή την αλλαγή θέσης της σε σχέση με την προηγούμενη δίκη, στην οποία είχε πει κατηγορηματικά ότι δεν μπορεί να αναγνωρίσει τον Κ. Αγαπίου. Αυτή τη φορά, η στάση της ήταν: Αναγνώρισα χωρίς επικυρώσεις τον «Γιάννη» στη φωτογραφία του Αγαπίου που μου έδειξαν στην Αντιτρομοκρατική, διατηρώ κάποιες επικυρώσεις για την αναγνώριση του στο δικαστήριο, επειδή έχουν περάσει χρόνια. Αμέσως μετά, όταν ο Χρ. Τσιγαρίδας ζήτησε το λόγο για να σχολιάσει την κατάθεση της Κυριακίδου, ο Κανάς άρχισε να χειρονομεί και να φωνάζει εκτός μικροφώνου και αποχώρησε από την αίθουσα, για να επανέλθει αμέσως μετά και να διακόπτει τον Τσιγαρίδα με κραυγές.

Ψύχραιμος ο Χρ. Τσιγαρίδας, ξεκίνησε σκοπτικά, με ένα κάλεσμα στους δικαστές, στους συνηγόρους και στους δημοσιογράφους να μη προγραμματίσουν διακοπές για το καλοκαίρι, γιατί είναι όλοι καλεσμένοι του για δωρεάν διακοπές στο 250 κλινών ξενοδοχείο του στην Κάλυμνο. Αν βέβαια, δεν βρείτε ξενοδοχείο ιδιοκτησίας μου, κατέληξε, τα παράπονά σας στον Κ. Κανά. Στη συνέχεια και αφού ο Κανάς σταμάτησε να φωνάζει, προχώρησε στην αξιολόγηση της Κυριακίδου, την οποία δημοσιεύσαμε χωριστά (στη σελ. 12), γιατί αποτελεί ένα σημαντικό πολιτικό κέιμενο, που αφρογίζει μέχρι στιγμής αυτή τη δίκη.

■ 15η συνεδρίαση Τετάρτη, 9.3.05

Συνέχεια αξιολογήσεων της κατάθεσης Κυριακίδου με τον Αρη Κωνσταντάκη (υπεράσπιση Αθανασάκη), που ξεκίνησε με μια καλοζυγισμένη ειρωνία: Επιβεβαιώθηκε αυτό που κατά κόρον λέγεται στους καφενέδες της επικράτειας, ότι «δεν έχουμε κράτος». Μια τόσο σοβαρή υπηρεσία, όπως η Αντιτρομοκρατική, έχει πέντε χρόνια στα χέρια την Κυριακίδου και δεν μπορεί να την προετοιμάσει για να σταθεί στοιχειωδώς σε ένα δικαστήριο. Σε οποιοδήποτε άλλο δικαστήριο η Κυριακίδου θα είχε αποχωρήσει εντός πενταλέπτου. Το δικαστήριο επί τόσες μέρες εξετάζει μάρτυρες για κάτι που είναι αναρμόδιο. Το αδίκημα της «συμμετοχής» δεν αποτελεί επιβαρυντική ή ελαφρυντική περίσταση για τα αδικήματα που δικάζονται από το παρόν δικαστήριο, αλλά είναι αιτοτελές αδίκημα. Επομένως, χάθηκαν τόσες μέρες στην εξέταση μαρτύρων για κάτι που με καμία έννοια δεν μπορεί να ενσωματωθεί στο σκεπτικό της απόφασης που θα βγάλει το δικαστήριο. Ταυτόχρονα, αγνοήθηκε σωρεία δημόσιων εγγράφων που πιστοποιούν ότι η συγκεκριμένη οργάνωση, ο ΕΛΑ, έχει πάψει να λειτουργεί από το 1995, γεγονός που δεχτήκε με την απόφασή του και το προηγούμενο δικαστήριο. Τι έμεινε, λοιπόν, από την κατάθεση αυτών των μαρτύρων; Η δημιουργία κάποιων εντυπώσεων, ότι «κάτι υπάρχει».

Ανάλογη ήταν και η τοποθέτηση της Μαρίνας Δαλιάνη (υπεράσπιση Τσιγαρίδα). Η Μ. Δαλιάνη σημείωσε πως η κατάθεση Κυριακίδου είναι ανεπιδεκτή δικαιονικής εκτίμησης. Διότι στηρί-

ζεται σε ένα σχήμα: για να θεμελιώσει τα δύσα καταθέτει σε βάρος των κατηγορούμενων επικαλείται τη δική της συμμετοχή και για να θεμελιώσει τη δική της συμμετοχή επικαλείται οντοπόδεικτα στοιχεία, γεγονότα που δεν μπορούν να επιβεβαιωθούν από κανέναν άλλο και νεκρούς, όπως ο Χ. Κασίμης και ο Χ. Τσουτσουβής. Επομένως, αν αξιολογήθει ως αξιόπιστη μάρτυρας η Κυριακίδου, δημιουργείται ζήτημα απόλυτης αικρούτητας της διαδικασίας.

Ο Κ. Αγαπίου αναφέρθηκε στο βούλευμα που παρουσιάζει ως δεδομένονο, χαρακτήρισε ανέντιμη την προηγούμενη δίκη, γιατί στηρίχτηκε σ' ένα παράνομο και παράτυπο βούλευμα και κατήγγειλε τις μεθοδεύσεις που έγιναν και ενόψει αυτής της δευτέρης δίκης. Σε ό,τι αφορά την κατάθεση της Κυριακίδου, σημείωσε ότι φάνηκαν δυο πρόγραμμα που είχαν φανεί και στην προηγούμενη δίκη. Πρώτο, οι συνεχείς χρονικές μετακινήσεις. Δεν μπορεί -είπε- σε κάθε εμφάνισή της αυτή η κυρία να ορκίζεται ότι τα δύσα είντε στην προηγούμενη κατάθεση της δεν ήταν σωστά. Αυτό θα συνεχίζεται επ' ὄπειρον. Αναφέρθηκε συγκεκριμένα στις αντιφάσεις της Κυριακίδου από κατάθεση σε κοτάθεση και ειδικά στην αναφορά της στην φεύγικη ταυτότητα με το επώνυμο Σκουτουδάκη, που αποκαλύφθηκε τελικά ότι δεν υπάρχει. Αυτή η έρευνα έπρεπε να γίνει από την Αστυνομία αλλά δεν έγινε. Στο δε προηγούμενο δικαστήριο το σχετικό αίτημα απορρίφθηκε εντός επτά δευτερολέπτων. Είπε, αικόμα, πως οι αμφιβολίες που εξέφρασε η Κυριακίδου για την αναγνώριση του προσώπου του δεν είναι ειλικρινείς, αλλά εκφράστηκαν για να ενισχυθεί η αξιοπιστία της, επειδή ο ίδιος είχε θυμηθεί πως τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο δεν είχε μούσι, όπως τον δείχνει η φωτογραφία. Από πού η Κυριακίδου παίρνει αυτό το θράσος με το οποίο απευθύνεται στους πάντες; κατέληξε με νόημα ο Αγαπίου, χωρίς βέβαια να πάρει απάντηση από την έδρα.

Στη συνέχεια, αφού πρώτα ο πρόεδρος ξαναδιάβασε την απόφαση του δικαστήριου για την αποτελεί εγκατάσταση κοινής ωφέλειας, άρχισε η εξέταση των μαρτύρων για την πρώτη υπόθεση, δυο εκρήξεις που έγιναν στις 30.6.1986 σε υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ στην Πανόρμου 2 και τη Λ. Ριανκούρ 71.

Οπως κατέθεσαν οι μάρτυρες, η βόμβα στη Ριανκούρ δεν έσκασε και τη μάζεψε η Αστυνομία με το ειδικό μηχάνημα, ενώ η βόμβα στην Πανόρμου έσκασε και έσπασε τα τζάμια της εισόδου. Οι ερωτήσεις προέδρου και εισαγγελέα απέβλεπαν στην πιστοποίηση της προσέλευσης κοινού σ' αυτές τις υπηρεσίες, η οποία διαταράχτηκε από την έκρηξη στη μία και για καναδικό ώρες στην άλλη. Προφανώς, για να στηριχτεί η απόφαση με την οποία αυτές οι εγκαταστάσεις χαρακτήριστηκαν κοινής ωφέλειας. Θυμίζουμε αυτό που γράψαμε όταν βγήκε η σχετική απόφαση: Με το σκεπτικό αυτό, εγκατάσταση κοινής ωφέλειας είναι πολύ περισσότερο ένα οποιοδήποτε κατάστημα που εξυπηρετεί πολύ κόσμο. Η εφέτης Χατήρησον, όμως, έχοντας ψάξει τη δικογραφία, βρήκε την τότε κατάθεση του θυρωρού, που ελέγει ότι οι υπηρεσίες δεν θα λειτουργούσαν, διότι υπήρχε πρωινή στάση εργασίας, αλλά αυτός ήταν

ένας άλλος πρώτης μπάτος, που όπως φάνηκε τον «σουτάραν» από την υπηρεσία επειδή τον έπιασαν να λουφάρει. Τον έχανε βάλει σκοπό στην είσοδο της Σουρμελή 2, όπου στεγάζεται και μια Επιθεώρηση Εργασίας, αλλά αυτός ήταν

Ολα αυτά, βέβαια, δεν έχουν καμιά σημασία. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι ουδείς κατέθεσε οτιδήποτε για εμπλοκή των κατηγορούμενων στις συγκεκριμένες υποθέσεις. Ούτε τους είδαν ούτε τους γνωρίζουν ούτε είχαν δει κάτι ύποπτο τις προηγούμενες μερες. Οι συνήγοροι καλά κάνουν και ρωτάνε και για τη λειτουργία των υπηρεσιών, γιατί τα θραύσματα πέρασαν δίπλα του κ.λπ. Καθώς, ο ίδιος ο πρόεδρος αναγκάστηκε να του επισημάνει ότι στην προανακριτική του κατάθεση, αυτή που έδωσε αμέσως μετά το συμβάν, δεν λέει τίποτα' απ' αυτά. Η απάντηση ήταν ότι ήταν ταραγμένος και δεν τα θυμότων! Τον διέψευσε, όμως, αμέσως μετά μια υπάλληλος της Επιθεώρησης, η οποία κατέθεσε ότι την άλλη μέρα τα γραφεία λειτουργήσαν κανονικά, γιατί ήταν μια μικρή έκρηξη στην είσοδο της πολυκατοικίας, από την οποία απλά έσπασαν τα τζάμια της εισόδου.

Οι μάρτυρες τελειώσαν στις 12, άλλοι δεν υπήρχαν και το δικαστήριο διέκοψε πρόσωρα για την επόμενη μέρα. ΥΓ: Ο περιβόλος δημοσιογράφος-πράκτορας (ή πράκτορας-δημοσιογράφος) Βασιλής Ζήσης δεν έχει ακόμα εμφανιστεί στο δικαστήριο, μολονότι έχει διαπαχθεί η βίαιη προσαγωγή του. Τον αναζητούν και δεν τον βρίσκουν, λέει ο πρόεδρος! Μα ποιος είναι, ο Βασιλής; Προφανώς, το «αιόρατο χέρι» που διευθύνει την δίκη έχει κρίνει πως ο Ζήσης μόνο ζημιά κάνει στο επικοινωνιακό παιχνίδι που συνοδεύει τη δίκη.

■ 16η συνεδρίαση Πέμπτη, 10.3.05

Παρέλαση μαρτύρων (17 συνολικά) για τις διάφορες εκρήξεις την ευθύνη των οποίων είχε αναλάβει ο ΕΛΑ, χωρίς ουδείς να καταθέτει κάτι σε βάρος των κατηγορούμενων. Ολοι ήταν σε θέση να μιλήσουν μόνο για τις ζημιές που έγιναν, χωρίς μάλιστα οι περισσότεροι να θυμούνται και καλά, γιατί έχουν περάσει σχεδόν 20 χρόνια από τότε. Αναφέρουμε τα πιο αξιοσημείωτα από τις καταθέσεις τους.

Για την έκρηξη στα γραφεία των τεχνικών υπηρεσιών της Νομαρχίας Αθηνών (Πολυτεχνείου 4), οι μάρτυρες κατέθεσαν ότι η βόμβα είχε μπει σε μια τουαλέτα, που βρίσκεται στο διάδρομο έξω από τα γραφεία, δίπλα στο κλίμακο. Ο τότε έκρηξη στο ΙΔ' Αστυνομικό Τμήμα, απόστρατος μπάτος κατέθεσε ότι έσπασε μόνο ένα εξωτερικό τζάμι και μολονότι ο πρόεδρος προσπάθησε να του βγάλει «διαστάραξη» της λειτουργίας της υπηρεσίας, αυτός υπήρξε κατηγορηματι

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Ο ποπός αγιάζει τα μέσα, ε πάτερ;
* «Ελληνες: Ινδοευρωπαίοι ή εξωγήινοι;» Αυτό ήταν το δέμα της Δευτεριάτικης εκδήλωσης του περιοδικού «Άρδην» του Γιώργου Καραμπελιά. Κι ούτε μια ενημέρωση επί της επυμηγορίας, τελικά τι είμαστε γαμώτο, που γυρνάμε τόσες χιλιετίες χωρίς ταυτότητα;

* Πλάνως, καλό θα ήταν η εκδήλωση να επαναληφθεί στη Θεσσαλονίκη. Βρίðιει ινδοευρωπαίων, εξωγήινων και κυρίως ελλήνων.

* Και δε μου λες Χριστόδουλε: Χωράνε τα 19.192,02 του Σάββα σε μια καπνοσακύλα ή χρειάζεται και ενίσχυση;

* Προϊσταμενί! Τον κοροϊδεύετε τον μακαριότατο, αλλά είδατε τι λέξεις έχει όπιος διαβάζει πολύ;

* Ξανά αγρυπνίες και παρακλήσεις και κανένα αποτέλεσμα. Να δοκιμάσουμε κάτι άλλο;

* Μας ζάλισαν οι φυλλάδες για τη νίκη των σοσιαλιστών στην Πορτογαλία, την οποία όλο και τη συνδέουν με τον Giorgakis, λες και υπάρχει καμία περίπτωση να κάνει κι εκείνος το ίδιο... Εκείνο που δεν είδαμε να σχολίαζουν τόσο, είναι το ότι το Μέτωπο της Αριστεράς (Προτοκιστές, Μαοϊστές κλπ), από 2,75 % και τρεις βουλευτές στις προηγούμενες εκλογές, έφτασε στο 6,38 % και οχτώ βουλευτές! Οχι πως έγινε και τίποτα δηλαδή μέσα από τον κυνοβουλευτισμό, αλλά... Άλλωστε είναι μια χαρά κι αυτή: Να δηλώνει ο πρόεδρος του λαϊκού δεξιού κόμματος Πόρτας (δαμαλόφιλος που έφαγε πόρτα) ότι «δεν υπάρχει ούτε μια πολιτισμένη χώρα, όπου η διαφορά ανάμεσα στους Τροτοκιστές και στη Χριστιανοδημοκρατία να βρίσκεται στο 1%»!

* Το βιβλίο του Αδέλφου Χίτλερ «ο αγών μου» [μάιν καμπ ή κλάιν μάιν], πρωτεύοδόμηκε στην Τουρκία το 1939 και σήμερα κυκλοφορεί σε εννιά διαφορετικές εκδόσεις και τείνει να γίνει best seller. Τελικά, είναι ένα πρόβλημα για τον ανδηρό τουρκικό εθνικισμό ο αναλφαβητισμός στη φίλη και γείτονα...

* Δήλωση του Giorgakis την περασμένη Κυριακή: «Αύριο ένας χρόνος κλείνει η Νέα Δημοκρατία διακυβέρνησης». Χλωμό πρόσωπο μήλησε, ουγκ.

* Πρωταθλητής στα τροχαία ο νομός Φθιώτιδας. Δεύτερη η Χαλκιδική, τρίτη η Βοιωτία. Στην έβδομη δέση η Αδήνα και στην ενδέκατη η Θεσσαλονίκη. Το 2004 δεν υπήρξε νομός χωρίς δανατηφόρο τροχαίο! Οι δείκτες δανατηφόρων και σοθαρών τροχαίων αυξήθηκαν κατά 3,3% και 7,5% αντίστοιχα. Πρόκειται για τα νόμιμα εγκλήματα, για τα οποία δεν υπάρχουν ποτέ ένοχοι.

* Αθάφτιστη υπόλληλος της περιφέρειας κεντρικής Μακεδονίας, εξέδιδε πλαστά πιστοποιητικά σε αλλοδαπούς και αθάφτιστος γιατρός συνελήφθη για φακελάκι στο Θεαγένειο. Πρόκειται για δύο ακόμα μεμονωμένα περιστατικά.

* Χάδηκε η κοκεταρία από την EPT 3, τώρα έμεινε κι έχω από το εδνικό συμβούλιο του ΠΑΣΟΚ. Αχ βρε Μάρα Τοπαρλάκη...

* Κάπου θα πρέπει να σταματήσει αυτή η ενορχηστρωμένη άδλια παραπληροφόρηση από τα ΜΜΕ. Τα οποία συχνά αναφέρονται στο «πρόβλημα» της ΥΦΑΝΕΤ (ετοιμάζοντας το έδαφος), χωρίς ούτε μία αναφορά [ποτέ και πουδενά] ότι ο χώρος τελεί υπό κατάληψη! Μετά την Ελευθεροτυπία και τον 9,58 fm της EPT 3, νέο κρούσμα από την Βούλα Σαΐτη στον Αγγελοφόρο, την περασμένη βδομάδα.

* Ωραίος ο Καλούσης! Είχε αφήσει ελεύθερη μια όμορφη κατηγορούμενη για ναρκωτικά, με τον όρο να εμφανίζεται όχι στο αστυνομικό τημήμα, αλλά στο γραφείο του!

* Ο δάμαλος απεχθάνεται το καδιερωμένο ποτήρι με νερό μπροστά του, όταν βρίσκεται στο βήμα. Και οι γάτες το ίδιο, γλείφονται μόνες τους.

* Κάποιος μας κατήγγειλε ότι στο ΔΙΚΑΤΣΑ εδώ στη Θεσσαλονίκη, παρατηρούνται κάτι περίεργα φαινόμενα. Θα τα ψάχουμε και θα επανέλθουμε για το γλέντι, αν αληθεύουν.

* «Γίναμε σιγά-σιγά δήμεν υπέροχοι, με μαδημένες χιμαρίες στα χέρια. Μας νέμεται σκληρά η επιστήμη» [Νίκος Καρούζος - «Ερυθρογράφος»].

Kokkinoskoufis

■ Χρήστος Τσιγαρίδας

Ο ΕΛΑ δεν παρήγαγε ρουφιάνους

Κύριε πρωέδρε, κύριοι δικαστές

Ζήτησα το λόγο για να σχολίασω την κατάθεση της Κυριακίδου. Αυτό δεν σημαίνει, ότι αλλάζω τη θέση που έχω για τη διαδικασία και τη στάση που έχω καθορίσει γι' αυτή, ύστερα από τις αποφάσεις που πήρατε. Παρότι δυστυχώς εμφανίζομαι σχετικά ανακάλουθος, είμαι υποχρεωμένος να παρεμβάω σε ορισμένα σημεία της διαδικασίας για δυο λόγους. Πρώτον, επειδή πρέπει να υπεραισθίσω την επαναστατική τιμή της οργάνωσής μου, του ΕΛΑ. Δεύτερον, επειδή δεν μπορώ να βλέπω να διαστρεβλώνεται με τόσο κατάφορο τρόπο η αλήθεια και να παραβιάζεται η στοιχειώδης λογική.

Σας είπα ότι παρανομείτε ευθέως και δεν υπάρχει τίποτα που να μάκινε να αλλάξω αυτή μου την άποψη. Συμπράττετε σε ένα κορυφαίο νομικό και πολιτικό σκάνδαλο, κάνοντας μια δίκη για αδικήματα που δεν υπάρχουν στο κατηγορητήριο, με σκοπό να επαναλάβετε την αποφάση της πρώτης δίκης, να νομολογήσετε για δεύτερη φορά με βάση τη ναζιστική ορχή της συλλογικής ευθύνης. Τώρα πως θα τα καταφέρετε χωρίς να υπάρχει κατηγορία συμμετοχής, ε, κάποιο νομικό ακροβατισμό θα κάνετε.

Εχετε όμως και παράλληλο στόχο. Να «μαζέψετε» τις τρομαγές ελεύθερες της προηγούμενης δίκης. Να δοθεί η ευκαιρία να επαναληφθούν με λιγότερες υπερβολές και πιο εύσημο τρόπο καταθέσεις και ιστορίες, ώστε να μπορούν να αποτελέσουν, χωρίς να γελοιοποιείται η δικαιοσύνη, τη βάση μιας προαποφασισμένης καταδίκης.

Σε αυτό το πλαίσιο και με αυτό το σκεπτικό απορρίπτετε με αστήρικτες νομικά αποφάσεις τα ουσιώδη αιτήματα της υπεράσπισης, ενώ δέχεστε και θα δέχεστε όλα τα δευτερεύοντα, ώστε να δημιουργήσετε εντυπώσεις ότι ψώχνετε την αλήθεια.

Ψώχνει την αλήθεια ο εισαγγελέυς, όταν προσπαθεί με το Ζόρι να βάλει στο στόμα της Κυριακίδου ότι το σακουλάκι με την οκόνη -προφανώς εκρηκτικά γιατί το 'πε στην Κυριακίδου ένας μη κατονομάζομενος γνωστός της- το βρήκε στην τσάντα του Κανά αμέσως μετά την επιστροφή του από την Κάλυμνο; Γιατί δεν θέλει ν' ακούσει κουβέντα γι' αυτή τη συνέντευξη; Γιατί αυτή η συνέντευξη αποτελεί έναν αδιάψευστο μάρτυρα των φευδών και στοχευμένων ισχυρισμών της. Γιατί αυτή η συνέντευξη, συγκρινόμενη με τις διάφορες καταθέσεις της, πολλάπλασιάζει τις αντιράσεις της και καταδικείνει τη φεύγοντας.

Ηρθε, λοιπόν, σ' αυτή τη δίκη η Κυριακίδου και προσπάθησε να παρουσιάσει μια βελτιωμένη εκδοχή του σεναρίου που της διδάξαν. Τα ποι πολλά πρόγραμα τα παρελειψε, ενώ προσέθεσε κάποια άλλα. Εχει λοιπόν κάποια σημασία να φανεί ποια είναι η διαφορά στις δύο της μαρτυρίες, τη προσπάθηση να διορθώσει και να ξαναδιατυπώσει μετά την εμπειρία της πρώτης δίκης.

Θα σας πω στη συνέχεια αυτά που έχω πει, αξιολογώντας την Κυριακίδου στην προηγούμενη δίκη. Και όπου χρειάζεται θα προσθέτω νέα σχόλια, για να φανεί καλύτερα η δηλητηρία. Σημειώνω πως σ' αυτόν τον σχολιασμό δεν θα ασχοληθώ με ζητήματα που καταδείχτηκαν από την εξέταση της Κυριακίδου από την υπεράσπιση, αλλά με μερικά πρόσθετα ζητήματα, στα οποία η δική μου μαρτυρία είναι καταλυτική. Είχα πει και στο προηγούμενο δικαστήριο την προστασία της ΕΠΕ στην προστασία της Κυριακίδου στην προηγούμενη δίκη.

Ψώχνει την αλήθεια ο πρόεδρος, όταν διαβάζει την κατάθεση στην αιστυνομία της Τόγκα, για να θεμελιώσει νομότυπη αναγνώριση της Αθανασάκη και ειρωνεύεται τον συνήγορο υπεράσπισης και εμένα που του λέμε ότι η μάρτυρας έχει καταθέσει ότι οι αστυνομικοί πήγαν στην πολιτική της και της έδειξαν τρεις φωτογραφίες και αφένται να την ρωτήσει; Ευτυχώς που την προηγούμενο δικαστήριο έχασε στην πολιτική της την προστασία της ΕΠΕ.

Ψώχνει την αλήθεια όταν δεχόσαστε σαν δεδομένο ότι η Αντιπληροφόρηση ήταν περιοδικό του ΕΛΑ και η ανοικτή επιτροπή που αναφέρεται η Κυριακίδου ήταν συνεδριάσεις του ΕΛΑ;

Στην προηγούμενη δίκη, σχολίαζοντας την κατάθεση της Κυριακίδου, είχα πει στο δικαστήριο πως δεν θα τη χαρακτηρίσω ωφελημένη από την προηγούμενη δίκη, κινούμενος στα ίδια ποσά που κατέβασε στην προηγούμενη δίκη.

Η παρουσία της σ' αυτή τη δίκη επιβεβαιώνει αυτή μου την εκτίμηση. Η Κυριακίδου είναι μια κλασική περίπτωση «μάρτυρα του στέμματος». Μόνο που δεν έχει τις ικανότητες για

να παίξει αποτελεσματικά αυτό το ρόλο. Στην προηγούμενη δίκη υπέστη ένα Βοτερόλδ. Δεν χρειάζεται να το πω εγώ αυτό, το αποτύπωσε στο σύνολο του Τύπου, που τότε αφέρεται πολύ περ

Σωκράτη εσύ σούπερ σταρ

✓ Ραγδαίες οι εξελίξεις στο κινητόμαυρο στρατόπεδο, όπου με αφορμή την ανέγερση του νέου γηπέδου της ομάδας λύνονται και οι διαφορές ανάμεσα στους πόλους εξουσίας. Τη βδομάδα που πέρασε είχαμε μια απρόβλεπτη εξέλιξη που αλλάζει άρδην τα δεδομένα (δεν αποκλείεται βέβαια στο άμεσο μέλλον να έχουμε νέες ανακατατάξεις, αφού άπαντες στην ΑΕΚ έχουν επιδοθεί σε έναν αγώνα δρόμου για την εξουσία, στον οποίο επιτρέπονται τα πάντα). Ο κ. Νικολαΐδης κάνοντας μια μεγαλοπρεπέστατη κωλοτύμπα και γλύφοντας εκεί που πριν έφτυνε, συναντήθηκε με τον νυν πρόεδρο της Ερασιτεχνικής Γιάννη Γρανίτσα, ώστε να προωθήσουν από κοινού την υπόθεση του γηπέδου με βάση το αρχικό σχέδιο της Ερασιτεχνικής. Ο μέχρι χθες αναξιόπιστος και νεκροθάψτης της ΑΕΚ Γρανίτσας, στον οποίο μάλιστα είχε επιτεθεί με τον χειρότερο τρόπο στην πρόσφατη Γ.Σ. της Ερασιτεχνικής ζητώντας την κεφαλή του επί πίνακι, έγινε πλέον σοβαρός και φερέγγυος συνομιλητής και η πρότασή του από «κουρελόχαρτο» που δεν μπορεί να υποχθεί στον νέο αναπτυξιακό νόμο, σύμφωνα με το έγγραφο – ντοκουμέντο που παρουσίασε στη Γ.Σ., έγινε «σοβαρή και τεκμηριωμένη» που χρίζει περαιτέρω επεξεργασίας. Μάλιστα, το ρεπορτάζ αναφέρει ότι πολύ σύντομα θα γίνει νέο ραντεβού παρουσία του χρηματοδότη της Ερασιτεχνικής Γιάννη Φιλίππου και εκπροσωπών της κατασκευαστικής εταιρείας που προτείνει ο Γρανίτσας, για να συζητηθούν οι λεπτομέρειες και αν συμφωνήσουν να υπογραφεί και μνημόνιο (αλήθεια, η πρόσκληση ενδιαφέροντος που ανήγγειλε η ΠΑΕ ΑΕΚ την προηγουμένη βδομάδα για την ανέγερση του γηπέδου, ισχύει ή τούμπα κάθονται οι ΑΕΚΤζήδες της «Κ» και κάνουν σχέδια και μακέτες για το γηπέδο);.

Αν αναφράτεστε το γιατί, τα πράγματα είναι πολύ απλά. Ο κ. Νικολαΐδης χειρίστηκε πολύ βιαστικά και με λάθος τρόπο το θέμα του γηπέδου και βρέθηκε πιεσμένος τόσο από τις αντιδράσεις και την «αυτονόμηση» της Original στο θέμα του γηπέδου όσο και από τον Μελισσανίδη, ο οποίος με όπλο την πρωτοβουλία που αναπτύσσει για νίνει το γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια προέβαλε σαν το μεγάλο φαβορί για να γίνει πρόεδρος της Ερασιτεχνικής και συνεπώς υπολογίσμος πόλους εξουσίας. Θεωρώντας ότι μετά την ένταξη της ομάδας στο άρθρο 44 (που σήμανε και την οικονομική βιωσιμότητά της) και την απρόσμενα καλή ογνωστι-

κή παρουσία της είναι πολύ δυνατός και η εξου-

παοκ, ο οποίος τον επισκέφτηκε στο ημίχρονο και του υπενθύμισε ότι στα γήπεδα υπάρχουν 30.000 φανατικοί οπαδοί της ομάδας του, προσπάθησε να φέρει το παιχνίδι στα ίσα (ακύρωσε κανονικό γκολ του Οκκά και δεν απέβαλε τον Μέγκωχεντ), αφήνοντας τελικά και τις δυο ομάδες να διαμαρτύρονται.

Ο λόγος που αναφερόμαστε στον συγκεκριμένο αγώνα δεν είναι βέβαια η άσχημη διαιτησία του Ζωγράφου, ούτε οι τσαμπουκάδες των παραγόντων και των οπαδών του ΠΑΟΚ. Το σημαντικότερο γεγονός που σχετίζεται με τον αγώνα αλλά και που αποτελεί ειδηση για ολόκληρο το ποδοσφαιρικό οικοδόμημα είναι οι δηλώσεις του προέδρου του ΟΠΑΠ Ανέστη Φιλιππίδη: «Ο ΟΠΑΠ ενδιαφέρεται άμεσα για να έχουμε κοθαρό και πολιτισμένο ποδόσφαιρο, αλλά με όσα είδα από τη διαιτησία του αγώνα ΠΑΟΚ – Ολυμπιακού είμαι βέβαιος ότι δεν έχουμε καθαρό ποδόσφαιρο». Και συνέχισε: «Βάσει της δικής μου εμπειρίας και των όσων έχω παρακολουθήσει από την παρουσία μου στον χώρο του ποδοσφαίρου, δεν θεωρώ απίθανο το να στήνονται αγώνες. Δεν μπορώ να το αποδείξω. Και πιστεύω πως είναι κάπι που πολύ δύσκολα αποδεικνύεται. Με αυτά που γίνονται έχω και εγώ την πεποίθηση ότι υπάρχουν στημένοι αγώνες στο ελληνικό πρωτάθλημα».

Από τις δηλώσεις του προέδρου του ΟΠΑΠ μπορούμε να συμπεράνουμε ότι, αν παραμείνει στη θέση του, η κυβέρνηση και ο αρμόδιος υφυπουργός Αθλητισμού Γ. Ορφανός υιοθετούν τις απόψεις του και θα πρέπει άμεσα να πάρουν πρωτοβουλίες για «κάθαρση» στο ελληνικό ποδόσφαιρο (αυτό σημαίνει ότι προς το παρόν δεν υπάρχει περίπτωση να μπουν οι ομάδες στο Στοίχημα). Διαφορετικά, πολύ σύντομα, και αυτό είναι το πιθανότερο, θα υποδεχτούμε τον νέο πρόεδρο του ΟΠΑΠ. Βέβαια, εξίσου πιθανό είναι να μην γίνει τίποτα από τα δύο, μιας και η κυβέρνηση δεν έχει «αντονακλαστικά» για τα σοβαρά ζητήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία, οπότε μάλλον έκπληξη θα είναι να «ευαισθητοποιηθεί» από δηλώσεις για στημένους αγώνες.

Κος Πάπιας

ΓΓ1: Απόλυτα σύμφωνο με βρίσκει η άποψη του νέου προπονητή του Παναθηναϊκού Αλμπέρτο Μαλεζάνη: «Μερικές

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Πολλές ταινίες κι αυτή την εβδομάδα. Άλλες κακές -όπως το μεταφυσικό γουέστερν του Γάλλου Γιαν Κουνέν, γνωστού από τη «Συμφορία Ντόπερμαν», με πρωταγωνιστή τον Βενοάν Κασέλ, άλλες μέτριες -όπως ο «Εμπορος της Βενετίας» του Μαϊκλ Ραντφορντ, επίπεδη αφήγηση του γνωστού θεατρικού έργου του Σέξπιτ, με πρωταγωνιστή τον Τζέρεμι Αιρόνς, άλλα και η «Πτήση του Φοίνικα», ριμέικ μιας παλιάς ταινίας (1965) του Ρόμπερτ Ολντριτζ- άλλες καλές -όπως οι «Υδάτινες Ιστορίες» του αξιόλογου Γονές Αντερσον, με θέμα τη σχέση ενός διάσημου ωκεανογράφου με το γιο του και τις θαλάσσιες περιπέτειές τους- και άλλες ακόμα καλύτερες, -όπως το «Μείνε ακίνητη», του Ιταλού σκηνοθέτη Σέρτζι Καστελίτο, για την οποία θα μιλήσουμε αναλυτικότερα.

■ ΣΕΡΤΖΙΟ ΚΑΣΤΕΛΙΤΟ

Μείνε ακίνητη

Σύγχρονο ιταλικό μελόδραμα βασισμένο στο ομότιτλο βιβλίο της Μάργκαρετ Ματσαντίνι με πρωταγωνιστές τον ίδιο το σκηνοθέτη και την Πενδιόπε Κρουζ, στον καλύτερο ίσως ρόλο της καριέρας της. Με λήγα λόγια η υπόθεση έχει ως εξής: Ένας χειρουργός πληροφορείται ότι η δεκαπεντάχρονη κόρη του έχει πέσει θύμα σοβαρού τροχαίου. Στο διάστημα της βασανιστικής αναμονής, όπου συνάδελφος του χειρουργεί το κορίτσι, εκείνος ξετυλίγει τις αναμνήσεις του και τα μυστικά μιας πολιάς εξωσυζηγικής ιστορίας. Πιως και γιατί η

παλιά του αγάπη, μια πάμφτωχη κακομεταχειρισμένη γυναίκα που βρέθηκε τυχαία στο δρόμο του, ξαναχυρίζει στο μυαλό του τις ώρες που η κόρη του παλέυει με το θάνατο; Ακριβώς επειδή στις δύσκολες στιγμές αυτοί που πραγματικά μιας αγαπούν βρίσκονται κοντά μας, ακόμα κι αν έχουν ήδη πεθάνει.

Στην πραγματικότητα, είναι η ιστορία ενός ανθρώπου που τη κούρασθη και οι συμβάσεις της ζωής τον οδηγούν στην αναζήτηση μιας ειλικρινούς και απροσχημάτιστης αγάπης που μόνο μια γυναίκα απλή και ταπεινή μπορεί να δώσει. Η βαλτωμένη ζωή του αποκτά μια ουσία κι ένα νόημα, πράγματα που όμως δεν έχει τα κότσια να υπερασπιστεί μέχρι τέλους. Αυτό που απομένει είναι η αίσθηση της επαφής με την ποιητή, τη μελαγχολία και την αξία της ζωής.

Ο Σ. Καστελίτο καταφέρνει να δώσει με ευαισθησία και λεπτότητα τα πορτρέτα των ηρώων του, αυτόν, έναν κουρασμένο, αποξενωμένο, βίσιο και γεμάτο οίκτο για τον εαυτό του άνθρωπο, αυτή, μια σχεδόν άσχημη, καταπιεσμένη γυναίκα που η ζωή της φωτίστηκε ζαφειρικά από απροσδόκητες ελπίδες και σαν συμπέρασμα την ομορφιά της ζωής, ακόμα κι όταν πολλές φορές δεν είμαστε σε θέση να ξεχωρίσουμε τα πράγματα που έχουν πραγματική αξία.

Ελένη Σταματίου

PATRIAM HESAMUS DUM PINAMUS!

Es? Sum. Fuisti. (Η σύντομη ζωή ενός εργαζόμενου)

OLA SKATA KI OREA - Stin Elas tin panorea

Τις τρελές αποκριές, κουζουλαίνονται οι γριές

◆ Πολύ guerreatas αυτός ο Bush!
◆ Αυτήν τη μάρτυρα τη Σιώζου δεν τη σιώζει τίποτα...
◆ Είσαι ένας Παρασκευαϊδης εσύ!
◆ Από εξανθήματα μέχρι ψυχολογικές διαταραχές προκαλεί το αλουμίνιο και το νιτρικό άλας σε «φτιαγμένη» τροφή βοοειδών στη Σουηδία (πάντως στην Ελλάδα η συμβατική ιατρική συνιστά μονίμως αποχή απ' το κάπνισμα ως θεραπεία δια πάσαν νόσον και μαλακίων - κυρίως το δεύτερο).
◆ Τι συλλόγους και σφραγίδες και τα ρέστα! Εν όψει του συνεδρίου τους οι Πασπίτες στο Μαθηματικό την έκαναν τη λαμπογιά τους νοικιάζοντας σε τιμή διπλάσια γήπεδο η ευθύνη του οποίου ήταν στο σύλλογο Μαθηματικού. (Δεν μπορούν να συνηθίσουν ότι η λαμπογιά στην κυβέρνηση Δηλαδή σου είπε σκύψε να σ' ευλογήσω τέκνον μου και κατέβασε το παντελόνι του; «τελείωσε»).

◆ Πάρτυ, πάρτυ στις 7 του Μάρτη (για τα γαλάζια παιδιά) αλλά εμάς ο colos μας (μόνιμα) απάνω στο κατάρτι.
◆ Στο Κιλελέρ έχει καταλήξει η δουλειά να πηγαίνουν όλοι οι (Κιλελέρες!)
◆ People have the power - αλλά στο ΓΕΡΜΑΝΟ.
◆ Η εργασία υποφέρει από τη γραφειοκρατία και η λογοτεχνία από τη... γλαφυροκρατία.

- ◆ Music for the masses ή music for μάσες; (Ιδιού η απορία).
- ◆ Αυτοκάθαρση από το αυτοκάθαρμα;
- ◆ «Αριστερή Ανανέωση» και επίσημα στο ΣΥΝ. Κανείς άλλος;
- ◆ Κοκκινοπράσινο ISO. (Ας γελάσω).
- ◆ Αϋπνίες η Πάνια, αγρυπνίες ο Χριστόδουλος.
- ◆ Ετίναξα την ανθισμένη αμυγδαλιά. Την ξανατίναξα. Πάλι τίποτα. Αρχισα να την τινάζω όγρια μα αυτή παρότι ανθισμένη είχε ζαρώσει και δεν έλεγε να εγερθεί (αφιερωμένο σ' όλους τους Καραγκιόζιδες και τις Αγλαΐες...).
- ◆ Σαρωνικός: ο πιο βρόμικος βυθός της Μεσογείου. Ομως το κολοκάρι υπάρχει πληθώρα χαρακτηρισμών που κάθε άλλο παρά σαν βόθρο τον περιγράφουν.
- ◆ Γ. Παπανδρέου: ευφορία από τα αποτελέσματα του συνεδρίου (ε, αφού είναι υπέρ των ευφορικών λογική η ευφορία, για μας τους υπόλοιπους μένει η... εφορία).
- ◆ Κανονικός Δράκιουλ ο Μητσοτάκουλας: χωρίς αίμα εργαζόμενων δεν κάνει.
- ◆ «Δουλεύουν για το ΚΚΕ (ΝΔ και

■ TZON NTOYIGKAN Σαν πρόσωπο στα σύννεφα

Μερικές φορές τα δελτία τύπου δε μπορούν να ξεπεραστούν σε ευγλωττία: "αισθησιακό καστ" (βλέπε Σαρλίζ Θερέρ, Πενελόπη Κρουζ και Στιούαρτ Τάνσεν) σε "ένα ρομαντικό δράμα επικών διαστάσεων"... Η αλλιώς, οι τρεις προαναφερθέντες περιδινούνται σε σχηματισμό ερωτικού τριγώνου, από το μποεμπίλικι και τα έφερναν παρισινά όργια της δεκαετίας του '30 στην πολιτική ευαισθητοποίηση απέναντι στο φασισμό και την έμπρακτη συμμετοχή στον ισπανικό εμφύλιο, κι από εκεί πάλι, στη μυστική κατασκοπία και τη γερμανική κατοχή του Παρισιού το '40.

Ιστορικό δράμα, υπαρξιακός προβληματισμός με πολιτικό ντρέσινγκ και κυρίως έρωτας, πολύς έρωτας, τα έχει όλα και συμφέρει η μεγαλοπρεπέστατη αυτή παραγωγή του Ικανού σκηνοθέτη Τζον Ντούγκαν. Ενα δίω-

ρο πακέτο που με ποπτ κορν αλλά και χαρτομάντηλα για τις κορύφωσεις της συγκίνησης πολύ θα σας ευχαριστήσει -κι είναι και πιο ξεκούραστο από το να διαβάσεις το αντίστοιχο μπεστ σέλερ.

Ε.Γ.

◆ Άλλάζουμε το ΠΑΣΟΚ, για να αλλάξουμε την Ελλάδα μαζί με τις αξίες που μας εμπνέουν: κοινωνική συνοχή - γνώση - ανάπτυξη - ελευθερία - δικαιοσύνη - συμμετοχή - πρόοδος - ισότητα - αλληλεγγύη - κοινωνική λογοδοσία

Η στήλη έμεινε αποσβολωμένη μπροστά στην αφίσα του συνέδριου του ΠΑΣΟΚ με εκείνο το μυστήριο δέντρο. Ήταν τόσο δυνατό το σοκ που δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί στο εβδομαδιαίο καθήκον της. Ετοι, το κενό ανέλαβαν να καλύψουν οι αδελφές στήλες, τις απόφεις των οποίων με χαρά φιλοξενούμε. Το έργο είναι ουσιτηρώς ακατάλληλο για ανηλίκους.

Το όμορφο δέντρο! Και τι καρποί, τι πανοπτερμία! Εκστατικά, με δάκρυα στα μάτια έμεινα να κοιτάζω την εκπληκτική αφίσα, «βαθιά συγκινημένο». Κι επειτα, πιοτός στην μετεξέλιξη της διακήρυξης της 3ης Σεπτέμβρη, άπλωσα το ξέρο μου κι άρχισα να τρυγώ τους κορπούς από το μεταλλογένεν δέντρο που είχε απ' όλα τα καλά. Δοκίμασα την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ, τι σκληρός καρπός! Η συνοχή μου έσπασε τα πάντα, από τα δύντια μέχρι τα ραχίδια. Εκφατή τη ΓΝΩΣΗ και την έβαλα στην τοέπη για μετά. Τρύγησα την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ με σιδεροπίριο, γιατί οι ρίζες της έπιαναν σε μια σιδερόμπταλα. Φόρτωσα τη ΓΝΩΣΗ και την έβαλα στην τοέπη για μετά. Τρύγησα τη ΝΑΠΤΥΞΗ σε νταλίκα για να την αποθηκεύσω και να 'χω να τρώω τις δύσκολες μέρες. Φόρεσα τα γάντια μου κι έκοψα λίγη ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. Προχώρησα ελεύθερος και ισότιμος να γλείψω λίγη ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ, όπου γινόταν το αδισχώρητο. Γεύτηκα λίγη ΠΡΟΟΔΟ, η οποία έτερψε το αντεράκι μου που άρχισε να κελαρηδάει δί' αερίων. Εφοργά με βουλιμία από την ΙΣΩΤΗΤΑ, αφού είχα να τη γευτώ από τον καιρό της γαλλικής επανάστασης. Ομοίως καταβρόχθισα από την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, προσφέροντας και στους «συντρόφους» μου (τις καριόλες, θα τα πούμε αργότερα). Και για το τέλος, άφρσα το καλύτερο, το πιο γλυκό και ζουμερό κομμάτι: Την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ που ποτέ δεν έχα ξαναδεί. Μα τι κρίμα! Εκείνο το κλαδί ήταν σάπιο, δίχως κορπούς και γκρεμοτσακίστρα. Ξαναγύρισα στο γύψο, εκεί όπου ήμουν πριν την 3η Σεπτέμβρη. Τελικά «Άλλάζουμε το ΠΑΣΟΚ για ν' αλλάξουμε την Ελλάδα» και ξεχάσαμε πλευρό. Πιαστήκαμε «αύντροφοι». Οχι μόνο στα πράσα, αλλά και στο χρονοντουλάτο, «μαζί με τις ιδέες που μας εμπνέουν».

Κοκκινοσκουφίτσα

Άλλαξαμε τα φώτα της Ελλάδας, σειρά έχει τώρα το ΠΑΣΟΚ. Μαζί με τις αξίες (που εκπνέουν): κοινωνική συνενοχή, ελευθερία (ανάπτυξη πάλι σου τάζουν), γνώση (στερνή μου να σ' είχα πρώτα), δικαιοσύνη (που ως γνωστόν είναι στραβή κι όμα δει ευρώ γυαλίζει το μάτι της), πρόοδος (κάτι σαν την πρόοδο στις σχολές), ισότητα (κι απάνω τούρλα), κοινωνική λογοδοσία (ή καλύτερα κοινωνική δοσιλογία), αλληλεγγύη (γιατί ο καιρός είναι εγγύς), ανάπτυξη (ποιος-ποιον), συμμετοχή (συν-μία-μετοχή). Αντε και πρωθυπουργός Γιωργάκη!

Βασιλής

Στην κεντρική αφίσα για το Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ εκτός από το σύνθημα «Άλλάζουμε το ΠΑΣΟΚ, για να αλλάξουμε την Ελλάδα», υπάρχει και ένα δέντρο στο οποίο τα κλαριά έχουν αντικατασταθεί από «τις αξίες που μας εμπνέουν». Το δέντρο είναι ο μοναδικός λόγος για να ασχοληθώ με ένα συνέδριο, το οποίο δεν κατάφερε να αποτελέσει ελπίδα για το μέλλον της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης και σταθμό στην προσπάθεια συστεματισμού των υγιών δυνάμεων στον αγώνα για την απαλλαγή από την Επέραστο Δεξιά. Ως γνωστόν, έχω ορισμένες γνώσεις της γεωπονικής επιστήμης και αυτές με βοήθησαν να αποκρυπτογραφήσω το μήνυμα που θελεί να στείλει στα απλά μέλη και τους φίλους του Κινήματος η αφίσα. Δεν ξέρω πόσο το καταλάβατε όλα την αφίσα την συνέθεσαν στελέχη του Κινήματος που συνεχίζουν να πιστεύουν στη διακήρυξη της 3ης Σεπτέμβρη και έχουν ακόμη πάνω από το προσκεφάλι τους το πορτρέτο του Αείμνηστου, στελέχη που δεν συμβιβάζονται με την αμερικανοποίηση του κόμματος και την λάτι αντιπολίτευση, στελέχη που δίνουν το σκληρό αγώνα για να μην ξεχαστούν τα οράματα των «ψη προνομούχων». Το μήνυμα τους ξεκάθαρο: «Σύντροφοι πάρτε τα κλαριά και σπάστε τους το κεφάλι». Δυστυχώς γ' αυτούς δεν νομίζω ότι υπάρχουν στο ΠΑΣΟΚ άνθρωποι που να μπορούν να κρατήσουν κλαριά και συνεπώς συναγωνιστές θα πρέπει να βολευτείτε με την «κοινωνική λογοδοσία».

Κος Πάπιας

«Σφάζουν» τους αγρότες

Στις αρχές της βδομάδας ο υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος μαζί με τους αγροτοπατέρες που κουμαντάρουν τις ΕΑΣ (Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών) στις βαμβακοπαραγωγικές περιοχές συναποφάσισαν να κόψουν το 20% των στρεμμάτων των λεγόμενων μη κατά κύριο επάγγελμα αγροτών που καλλιεργούν πάνω από 50 στρέμματα.

Οταν το υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών θεωρεί ότι το φορολογητέο καθαρό εισόδημα των βαμβακοπαραγωγών, για κάθε στρέμμα, για το οικονομικό έτος 2005 κυμαίνεται από 62 έως 70 ευρώ, το καθαρό εισόδημα ενός βαμβακοπαραγωγού που καλλιεργεί 50 στρέμματα κυμαίνεται από 3.100 έως 3.500 ευρώ. Επόμενο είναι οι βαμβακοπαραγωγοί αυτοί, που δεν αποφάσισαν για μια σειρά λόγους να εγκαταλείψουν το χωριό και την αγροτι-

κή παραγωγή, να δουλεύουν κάπου ως εργάτες και να βγάζουν συμπληρωματικό εισόδημα μεγαλύτερο από το αγροτικό. Αυτούς τους βαμβακοπαραγωγούς, που είναι πάρα πολλοί, ο Ε. Μπασιάκος και οι αγροτοπατέρες (που δεν καλλιεργούν μόνο βαμβάκι αλλά καλλιεργούν εκατοντάδες στρέμματα) τους θεωρούν μη κατά κύριο επάγγελμα αγρότες και θελουν μ' αυτή τους την απόφαση να τους εξανογκάσουν σε παραίτηση από τη βαμβακοκαλλιέργεια.

Αυτό το διοικητικό μέτρο το είχαν αποφασίσει οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ για δύο καλλιεργητικές περιόδους και το είχαν εφαρμόσει οι γαλαζοπράσινες διοικήσεις των ΕΑΣ, μέσου του ΟΣΔΕ. Οφελημένοι απ' αυτό το μέτρο θα βγουν οι αγροτοπατέρες και οι άλλοι πλουσιοί αγρότες, μιας και πολλοί φτωχοί βαμβακοπαρα-

γωγοί θα εγκαταλείψουν την καλλιέργεια. Οταν πρόσφατα ο Ε. Μπασιάκος δήλωνε ότι το ποσοστό των αγροτών, που ανέρχεται σε 16% του πληθυσμού, είναι πολύ μεγάλο, είχαμε επισημάνει ότι οι δηλώσεις αυτές έχουν βαθύ ταξικό περιεχόμενο και σκοπό έχουν να προετοιμάσουν το έδαφος για τις αποφάσεις που θα παρθούν προκειμένου να μειωθεί κι άλλο ο αγροτικός πληθυσμός. Είχαμε συνδέσει τη συγκεκριμένη δήλωση με μια διάταξη του πολυνομοσχέδιου που άλλαζε τον ορισμό για τον κατά κύριο επάγγελμα αγρότη και τον συνέδεε με το μέγεθος του κλήρου που είχε στην κατοχή του. Με την απόφαση για τους «μη κατά κύριο επάγγελμα» αγρότες γίνεται φανερό, ότι η κυβέρνηση της ΝΔ έβαλε στην ημερήσια διάταξη το στόχο της δραστικής μείωσης των φτωχών αγροτών και ότι θα πάρει και άλλες αποφάσεις για την επίτευξη αυτού του στόχου.

Τί «φέρνει» ο επίτροπος Κυπριανού;

Ο επίτροπος υγείας της ΕΕ Κυπριανού έρχεται στην Ελλάδα την ερχόμενη Παρασκευή, με δική του απαίτηση, και θα συναντηθεί και με τον υπουργό Γεωργίας Ε. Μπασιάκο για να συζητήσει μαζί του μια σειρά πολυσυζητημένα ανάμεσα στους προκατόχους τους ζητήματα, τα οποία η προηγούμενη πολιτική ηγεσία, ενώ είχε αναλάβει δεσμεύσεις, χρονικά προσδιορισμένες, τα άφησε τελεματωμένα.

Πρώτο σημαντικό ζήτημα είναι η μεγάλη έλλειψη κτηνιατρικού προσωπικού στις ΔΚ (Διευθύνσεις Κτηνιατρικής), που είναι μία από τις αιτίες που είναι μπαχαλοποιημένο το σύστημα ελέγχου των τροφίμων και όλων των προϊόντων. Δεν είναι, βέβαια, μόνο στην Ελλάδα μπαχαλοποιημένος ο ελεγκτικός μηχανισμός. Πρώτιστο μέλημα όλων των κυβερνήσεων είναι η αποκόμιση ανώτατων καπιταλιστικών κερδών και όχι η υπεράσπιση της δημόσιας υγείας. Δεκάδες είναι οι αντιπροσωπείες των επιθεωρητών του Γραφείου Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων (ΓΤΚΘ) που έρχονται στην Ελλάδα για να ελέγχουν τα συστήματα ελέγχου των ζωτροφών, των τροφίμων, των ζωικών υποπροϊόντων των σφραγίδων κ.λπ. Οι επιθεωρητές του ΓΤΚΘ από το 1998 επισημαίνουν στις εκθέσεις τους ως

σοβαρό πρόβλημα τη μεγάλη έλλειψη κτηνιατρικού προσωπικού στις ΔΚ (και όχι μόνο), που έχει μεγάλες επιπτώσεις στην ποιότητα των διενεργούμενων ελέγχων. Η ΓΔΚ (Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής) σε συνεννόηση με την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας μοίρασε ακρειών υποσχέσεις ότι θα προχωρήσει γρήγορα, βάσει χρονοδιαγραμμάτων, σε προσλήψεις μονίμου προσωπικού. Η συνεχής όμως αθέτηση των υποσχέσεων είχε σαν αποτέλεσμα να προκαλέσει την οργή του προηγούμενου επίτροπου υγείας Ν. Μπερν, που στις 12 Μάη του 2004 έστειλε, για λογαριασμό της Κομισιόν, προειδοποιητική επιστολή στον τότε υπουργό Γεωργίας Σ. Τσιτουρίδη.

Ο Ν. Μπερν στην αρχή της επιστολής του επισημαίνει ότι «η Επιτροπή έχει την γνώμη ότι η σωστή εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων υπονομεύεται σοβαρά από την κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι αρχές που είναι επιφορτισμένες με τους κτηνιατρικούς ελέγχους στην Ελλάδα και ιδίως από την ανεπάρκεια του προσωπικού που διατίθεται για τους ελέγχους αυτούς». Και καταλήγει: «Ως εκ τούτου, σύμφωνα με το άρθρο 226 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή ζητά από την ελληνική κυβερνηση να της υποβάλει τις παρατηρήσεις

της για το περιεχόμενο της παρούσης επιστολής μέσα σε προθεσμία 2 μηνών». Ούτε λίγο ούτε πολλό, ο Μπερν προειδοποιούσε τον υπουργό Γεωργίας ότι η Επιτροπή θα στείλει την Ελλάδα στο ευρωπαϊκό δικαστήριο.

Δεν γνωρίζουμε τι απάντησε ο υπουργός Γεωργίας στις αιτίες Μπερν. Γνωρίζουμε, όμως, ότι το Νοέμβρη του 2004 ήρθαν στην Ελλάδα επιθεωρητές του ΓΤΚΘ για να ελέγχουν την κατάσταση που βρίσκεται το σύστημα ελέγχου των ζωτροφών. Στην προσωρινή έκθεση τους οι επιθεωρητές επισήμαναν πάλι την σοβαρή έλλειψη προσωπικού και τις επιπτώσεις που έχει στους ελέγχους που γίνονται στις εισαγγέλμενες ζωτροφές. Μάλλον αυτή η χρόνια κατάσταση υποχρέωσε τον Κυπριανού να έρθει στην Ελλάδα και να κάνει μια τελευταία συζήτηση, πριν αποφασίσει για την παραπομπή ή όχι της Ελλάδας στο ευρωπαϊκό δικαστήριο. Οποια και αν είναι η τελική απόφαση της Κομισιόν είναι ξεφτίλα όλη αυτή η ιστορία, να σε εγκαλούν οι Κομισάριοι ότι δεν μπόρεσες από το 2003 να προσλάβεις 256 κτηνιατρούς στις ΔΚ. Ο υπουργός Γεωργίας «κατόρθωσε» να γίνει τελή Δεκέμβρη του 2004 μια προκήρυξη για 64 κτηνιατρούς!

Δεύτερο σοβαρό ζήτημα εί-

ναι η κατάσταση που επικρατεί στα ζωικά υποπροϊόντα των σφραγίδων. Αυτή η κατάσταση περιγράφηκε και σε μια έκθεση των επιθεωρητών του ΓΤΚΘ που είχαν έρθει τον Μάρτη του 2004. Η κατάσταση που επικρατεί στην Ελλάδα με τα ζωικά υποπροϊόντα είναι άθλια. Όλα αποθηκεύονται άκαυτα στις χωματερές. Εντιμοί κτηνιατροί κάνουν αναφορές σε εισαγγελείς γι' αυτή την άθλια και συνόμια επικίνδυνη για την δημόσια υγεία κατάσταση. Οι εισαγγελείς, όμως, σκόπιμα σωπαίνουν.

Θα συζητηθούν και άλλα θέματα, για τα οποία δεν γνωρίζουμε ποιες είναι οι αιτίες του Κυπριανού και των Κομισάριων. Ο Ε. Μπασιάκος προσπάθησε να κρατήσει μυστική τη συνάντηση με τον επίτροπο Κυπριανού, απέτυχε όμως γιατί ανά πάσα στιγμή γνωρίζουμε τι συμβαίνει στο υπουργείο Γεωργίας.

Υ: Εντιμος κτηνιατρος, που σέβεται το ψωμί που τρώει και αγωνίζεται για την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας, απειλείται από τον νομάρχη Καβάλας με μετάθεση. Ερωτάται ο ομοιδεάτης του υπουργείου Γεωργίας. Θα επιτρέψει την παράνομη αυτή απόφαση, στελνοντας μήνυμα στους κτηνιατρούς-λαμπρούς για να μη φοβούνται για συνέπειες;

Πολίτες

Η λέξη «πολίτης» και «πολίτες» κυριάρχησε στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. Οι «πολίτες» είναι το κοινωνικό υποκείμενο στο οποίο απευθύνεται το ΠΑΣΟΚ, στο όνομα του οποίου μιλάει, το οποίο επιθυμεί να εκφράσει. Εκείνο το παλιό σχήμα των «μη προνομιούχων» μοιάζει τόσο μακρινό. Πιο αραχνιασμένο και από την περιβόπτη «Διακήρυξη της 3ης Σεπτέμβρη».

Ο γράφων θυμάται ακόμα την πρώτη σχετικά εκτεταμένη ιδεολογικοπολιτική του ανάλυση, που είχε ως θέμα την ταξική φυσιογνωμία του ΠΑΣΟΚ. Θυμάται τα μερόνυχτα που αφέρωσε διαβάζοντας έργα των Μαρξ, Ενγκελς και Λένιν, προκειμένου να αποδείξει πως το σχήμα των «μη προνομιούχων» είναι ένα ρεφορμιστικό διατάξιμο σχήμα, στο οποίο το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να κλείσει την εργατική τάξη, την αγροτική ως σύνολο, τα μικροαστικά στρώματα της πόλης και τη μητρά της αστικής τάξης. Θυμάται, επίσης, τις μεγάλες ιδεολογικοπολιτικές αντιπαραθέσεις των δεκαετιών του '70 και του '80, τότε που ο Πασόκοι ανέμιζαν τα λάβαρα με τον Μαρξ, τον Τσε και τον Άρη, πιστεύοντας -αφελώς- ότι το σχήμα των «μη προνομιούχων» που είχε εφεύρει ο μέγας δημαγωγός ανταποκρινόταν στις κινητήριες δυνάμεις μιας (διά του κονιοβουλευτικού δρόμου) επαναστατικής αλλαγής της ελληνικής κοινωνίας.

Όλα αυτά έγιναν σκόνη στη διάρκεια της εικοσαετούς κυβερνητικής θητείας του ΠΑΣΟΚ και πλέον είναι καιρός και οι «μη προνομιούχοι» να πάρουν τη θέση τους στο μουσείο της πολιτικής μας ιστορίας, παραχωρώντας τη θέση τους -κατά την άσκηση του κομματικού ιδεολογικοπολιτικού πολέμου- στους «πολίτες». Ενα σχήμα που και φραστικά δεν έχει ούτε υπόνοια κοινωνικοταξικού προσήμου. Γιατί, βέβαια, πολ